

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

DEVİRİM YOLUNA DEVAM EDECEKTİR!

• Yiğinsal
Devrimci Savaşım
Kendi Sonuçlarını
Yaratıyor

• Tekel
Çadırkent...
Yeniden...

• Taşerona
Sendikasıız
Çalışmaya
Hayır

• İzmir
Sendikalar
Birliği
Emek Kurultayı

• 6 Kasım
YÖK
Protestoları

YIĞINSAL DEVRİMCİ SAVAŞIM KENDİ SONUÇLARINI YARATIYOR

Bu topraklarda uzun zamandır süren, giderek şiddetlenen sınıf savaşımını bütün canlılığı, etkileri ve sonuçlarıyla birlikte ele almalıyız. Karşıtların savaşımının sonucunda yeni bir gelişme ortaya çıkmıştır. Savaşım her kez yeni gelişmeler doğuracaktır. Ortaya çıkan süreç, sancılı, şiddetli ve çatışmalı bir süreçtir, devrimci bir süreçtir. Bir devrimi kaçınılmaz yapan koşullar bu süreçte olgunlaşıyor.

Nesnel koşullar, sınıf savaşımının yoğunlaşması, öyle bir noktaya geldi ki, burada, resmi dünya, devrimci kitleler karşısında artık eski gücünü koruyamıyor. Devrimci kitleler her geçen gün çok daha geniş kitleleri etkiliyor ve yanına çekiyor. Yeni katılımlarla devamlı büyüyen devrimci yığınların hareketi, daha güçlü olarak öne çıkıyor. Kitlelerin savaşımında büyüyen devrimin kendisidir. Devrimin büyümesi, burjuva düzenin derin bir bunalım içine girmesi ve güçler dengesinin emekçilerin yararına değişikliğe uğraması demektir.

Kitlelerin devrimcileşmesi için, uzun yıllardır devrimci düşüncelerin yaygınlaşması için çaba gösteriliyor. Çabalar sonuç veriyor: Devrimci görüşler yığınlar arasında yaygınlaşarak bir güç haline geldi. Geçen süre içinde milyonlarca emekçi, kadın, öğrenci devrimci harekete çekildi, sosyalizm eğitiminden geçti. Devrimci politik bilincin kitleler arasında bu denli yaygınlaşması, devrimin bir çözüm olduğu, toplumu dönüştürmenin biricik çözümü olduğu düşüncesinin yığınlar tarafından kavranması anlamına gelir.

Emekçi hareketi daha bilinçli, daha örgütlü, deneyimli ve yüksek bir savaşım yeteneğine sahip olarak burjuvaziyle savaşıma tutuşmuş durumda. Teori ve pratik donanımına sahip olmak, emek cephesine kesin bir avantaj sağlıyor. Egemenler bugüne değin egemenliklerini, emekçilerin bilinçsizliğinden ve dağımlığından yararlanarak sürdürdüler. Bu durum değişmeye başladığına göre, burjuvazi eski durumunu hiçbir şekilde devam ettiremez. Kendi gerici burjuva şiddetini ne kadar arttırsa artırsın, bu son ve tayin edici savaşta kaybeden taraf burjuvazi olacaktır.

Sermayenin işçilerle, yoksul köylülerle, emekçi halkla derinleşen karşıtlığı kendi sonuçlarını veriyor. Sistemin olgunlaşan iç çelişkilerine bağlı olarak, toplumsal çatışmaların gelişiminde sıçramalı ve belirgin bir yükseliş ortaya çıktı. Toplumsal sistemin bunalımı, devrimci yığın savaşımının güçlü etkisiyle yeni bir boyut kazandı. Devrimci mücadelenin gelişme doğrultusu sistemin çöküşünü derinleştiriyor ve hızlandırıyor. Devrimci bunalım kendini her alanda gösteriyor. Kararlı devrimci bunalım bize devrimi gerçekleştirmek için, yeni olanaklar sunuyor. Devrimci olanakların devrime dönüşmesi için, tarihin öznesi olan proleter sınıfın öncülük gücü gerekiyor.

Devrimci bunalımın ortaya çıktığı ve uzun süre varlığını sürdürdüğü bir yerde, emekçi sınıfın ve politik öncüsünün devrimci girişkenliği, sonucu belirleyici rol oynar. Emekçi sınıfın tarihsel girişim yeteneği henüz hedefine ulaşmamışsa da, sonuç alıcı bir düzey yakalamıştır.

İşçi sınıfı hedefine yığinsal savaşım ile varabilir; büyük mücadelenin sonucunu devrimci eylemlerle tayin edebilir. Yığınların devrimci eylemi yalnızca işçilerin değil, diğer emekçilerin de geniş bir kesimine yönelik etkili bir ajitasyondur. Devrimci eylemlerin etkileyici harekete geçirici, aktifleştirici ve emekçileri birleştirici özelliği var. İşçi sınıfının devrimci partisinin görevi, yığınların devrimci eylemlerini desteklemek, genişletmek, yönlendirmektir.

Devrim gerçekleşmeden önce çeşitli düzeyde gösteriler, çatışmalar ve patlamalar meydana gelir. Bizde farklı derecede eylemler ve devrimci patlamalar süreklilik kazanmıştır. Rahatına düşkün küçük burjuva darkafalılar bugüne dek olan devrimci patlamaların devrimi nasıl olgunlaştırdığını kabul etmeye hiç yanaşmadılar. Her devrimci patlama, her zora dayalı eylem, kurulu ilişkileri her kez derinden sarsmıştır. Kurulan ilişki düzeni her defasında yeniden alt üst olmuştur. Toplumsal ilişkilerde en köklü ve en derinlikli alt üst oluş demek olan toplumsal devrim, çatışmalar, patlamalar, sıçramalar ve iç savaşın gelişimiyle gerçekleşir.

Devrim gerçekleşmeden önce çeşitli düzeyde gösteriler, çatışmalar ve patlamalar meydana gelir. Bizde farklı derecede eylemler ve devrimci patlamalar süreklilik kazanmıştır. Rahatına düşkün küçük burjuva darkafalılar bugüne dek olan devrimci patlamaların devrimi nasıl olgunlaştırdığını kabul etmeye hiç yanaşmadılar. Her devrimci patlama, her zora dayalı eylem, kurulu ilişkileri her kez derinden sarsmıştır. Kurulan ilişki düzeni her defasında yeniden alt üst olmuştur. Toplumsal ilişkilerde en köklü ve en derinlikli alt üst oluş demek olan toplumsal devrim, çatışmalar, patlamalar, sıçramalar ve iç savaşın gelişimiyle gerçekleşir.

Kitle eylemleri öylesine yoğun, yaygın, hızlı ve ani meydana geldi ki, kendini “öncü” bilen pek çok sosyalist çevreyi ardından sürüklemeye başladı. Uzlaşmacı sosyalist çevreler ne politik çizgileriyle, ne taktik politikalarıyla ne de politik eylemleriyle mücadele içindeki kitleleri yönlendirecek durumda değil. Burada esas sorun, emekçi halka öncülük ederek, devrimi zafere götürmektir. Yığınlara öncülük, devrimci bir programın, devrimci bir çizginin yönlendirdiği devrimci pratikle olanaklıdır.

Devrimci pratiği, devrim mücadelesini, devrimci deneyimlerin bilgisi, dersleri ve sonuçlarıyla donatmak, desteklemek mücadelenin başarıya ulaşması için çok önemlidir. Türkiye ve Kürdistan halk kitleleri uzun iç savaş yılları boyunca çok şiddetli geçen mücadele tarihi süresince çok zengin bir devrimci mücadele deneyimi biriktirdi. Devrimci deneyimleri doğru biçimde değerlendirmeliyiz. Oportünist ve reformist bir çizgi izleyenler hala canlı olan bu deneyimlerin bugün savaştan yığınlar üzerinde nasıl devrimci bir etki yarattığını kavramıyorlar. Kitleler her seferinde daha ileriye giden eylemlere yöneliyorsa, bunda devrimci deneyimlerin canlı etkisi olduğu çok açıktır.

Sınıf mücadelesinin şimdiye kadarki gelişmesi içinde elde edilen deneyimler, birikimler, mücadelenin sonucunu belirlemede önemli bir dayanak olmasının yanında, iktidarı ele geçirdikten sonra, devrimi ileriye götürmede devrimi proletaryaya güçlü bir savaşım yeteneği sağlar. Devrimden sonra sınıf savaşımı sona ermez, daha şiddetli biçimde devam eder. Sınıf savaşımı boyunca elde ettiği birikimler ve savaş kapasitesi burada proletaryaya büyük bir destek sağlar. Devrim eğitiminden geçmiş bir emekçi hareketi, burjuvaziyle savaşta üstün bir konum sağlamış demektir. Sınıf savaşımının yetkinleştirici okulundan geçen emekçiler, burjuvaziye daha rahat yenecek büyük bir devrimci birikime sahiptir.

Devrimci mücadelenin zengin deneyimlerine sahip, mücadele içinde eğitilmiş, sosyalizmin aydınlatıcı etkisiyle uyanmış, düşüncede ve pratikte dönüşüm uğramış olan Türkiye ve Kürdistan halkları, gösterdikleri bu gelişme nedeniyle ki, buldukları noktadan daha ileriye,

devrim hedefine doğru gideceklerdir. Bu topraklarda yaşayan haklar koşulları, yaşamını ve toplumsal düzeni değiştirecek öğelere sahiptir. Bu yüzden mücadeleyi daha ileri bir noktadan sürdürecektir.

Halklarda görülen devrimcileşme, dönüşme, mücadele içinde geçen uzun bir sürecin sonucudur. Yeni bir toplumu kurmayı amaçlayan, bu doğrultuda devrimin zorunluluğunu kavramış ve devrimci görevlerinin bilincinde olan sayıları milyonları bulan geniş bir kitle var. Kitleler her gün dünyayı değiştirme eyleminin yeni örneklerini, yeni cesaretli atılımlarını ortaya koyuyorlar. Dünyayı değiştirecek olan devrim, kitlelerin yürekli çıkışlarıyla büyüyor.

Devrimci hareket, sınıflar mücadelesinin en can alıcı sorunu olan iktidar sorununu çözmek için savaşımını yoğunlaştırırken, devrim eğitiminden geçmiş, bilinçli, kültürlü büyük bir kitleye dayanıyor. Daha önceki toplumsal devrimlerin tümünde görülmeyen bir durumdur bu. Bizde işçi sınıfının, uzun bir ekonomik ve politik mücadele okulundan geçerek elde ettiği, büyük bir deneyimi var. Diğer emekçiler yıllardır en ağır baskı koşullarında çetin ve militan bir mücadele veriyorlar. Devrimci öğrencilerin bir çok ülkede görülmeyen bir gücü ve mücadele geleneği var. Kürt halkı birleşik devrimin etkin bir bileşeni ve gücü olduğunu her gün ortaya koyuyor. Kadınlar mücadelenin her alanında gün gün artan etkinlikleri ve kitlesel devrimci güçleriyle devrimin çok önemli bir gücüdür. Tüm bu gelişmelere dayanarak, devrimin öznesinin büyük bir güç durumuna geldiği rahatlıkla söylenebilir.

Devrimin öznesi, gelişkin, yetkin, ileri bir düzeye ulaşmıştır. Emekçi halk kitlelerinin henüz harekete geçmeyen kesimleri üzerindeki etkileri her geçen gün biraz daha artıyor. Yarattığı devrimci dalga geniş yığınları kendine çekiyor. Devrim dalgasının bir devrime varması için, iktidarı ele geçirme hedefinin yığınların önüne cesurca konması ve bu doğrultuda hareket edilmesi gerekiyor. Yalnızca iktidar hedefi gibi somut devrimci bir hedef işçi sınıfını ve halk yığınlarını birleştirir ve daha ileriye yöneltir.

C. DAĞLI

Daha önceki toplumsal devrimlerin tümünde görülmeyen bir durumdur bu. Bizde işçi sınıfının, uzun bir ekonomik ve politik mücadele okulundan geçerek elde ettiği, büyük bir deneyimi var. Diğer emekçiler yıllardır en ağır baskı koşullarında çetin ve militan bir mücadele veriyorlar. Devrimci öğrencilerin bir çok ülkede görülmeyen bir gücü ve mücadele geleneği var. Kürt halkı birleşik devrimin etkin bir bileşeni ve gücü olduğunu her gün ortaya koyuyor. Kadınlar mücadelenin her alanında gün gün artan etkinlikleri ve kitlesel devrimci güçleriyle devrimin çok önemli bir gücüdür. Tüm bu gelişmelere dayanarak, devrimin öznesinin büyük bir güç durumuna geldiği rahatlıkla söylenebilir.

LENİNİST YAYINLARDAN ÇALINTILAR ÜZERİNE

Komünist hareketin kurucuları Karl Marx ve Friedrich Engels bilimsel bir teoriyi ortaya çıkarabilmek için yıllarını verdiler. Marx ünlü eseri "Kapital"i tamamlamak için on beş yıl uğraştı. Marksizmi daha da geliştiren ve direnleştiren Lenin ele alacağı her konu üzerinde yoğun bir çalışma gösterirdi. Zahmetli ciddi bir irdeleme, araştırma yapmadan teorinin zirvesine ulaşamaz. Teorinin doruklarına varmanın kısa yolu yoktur.

Başka yerde olduğu gibi bizde de toplumsal olguları ciddi zorlu bir şekilde incelemekten çok çabuk ve kolay olarak hemen belli saptamalar yapılabiliyor. Böylesi, kendilerini çok rahatlıkla marksist-leninist gösterebiliyorlar.

Komünist düşünürlerin bilimsel anlayışla ulaştıkları sonuçları ezberleyerek orada burada kendilerine marksist diyerek caka satmak yaygın bir durumdur.

Reformist ve oportünist çevreler marksizm-leninizmin devrimci özünü, bilimsel yöntemini ve bu yöntemin somut koşullara uygulanmasını hiçbir zaman kavrayamadılar. Onlar Marksizmin sadece lafına dayandılar.

Bizim küçük burjuva sosyalistlerimiz bir konuyu inceleyip bir düşünce ortaya koymak için ciddi zahmetli bir çalışma yapmıyorlar, ama başkalarının büyük bir uğraş ve zaman harcayarak ortaya çıkardığı görüşleri alıp hiç utanmadan kendi ulaştıkları sonuçlarını gibi gösterebiliyorlar. Yıllarını kayda değer araştırmalara vermediler, fakat sonuçları kendilerine ait olmayan düşünceleri kendi gerçek düşünceleri olarak göstermek için harcadılar. Teorik alanda bir yetenekleri varsa, o da bu alandadır.

Sözü küçük burjuva çevrelerin Leninist yayınlardan yaptıkları çalıntılara getirmek istiyoruz.

Daha önce bu konuya birkaç kez dikkat çektiğimiz Leninist yayınlardan çalıntı yapılmasına dikkat çekmemize ve bu tavrı sert bir şekilde eleştirmemize karşın sonuç değişmedi. İsim vererek sosyal şoven gazeteyi eleştirdik, ad vermeksizin de bazı dergileri eleştirdik, fakat hiç biri söylenenleri üzerine almadı. Bizler durumu, küçük burjuva saflarda çürümenin varlığı boyutlara yorumladık.

Leninist yayınlardaki kavramları, tanımlamaları, ifadeleri, terimleri kendi incelemelerinin ürünüymiş gibi alıp kullanmada bu gazetenin birçok yazarı aynı gayreti gösteriyor. Rezilliği o noktaya vardırıdılar ki, kitle toplantılarında da aynı şeyi tekrarlıyorlar. U-

tanmazlık, bozulmuşluk onlarda bir karakter özelliği olmuş.

Leninist Parti'nin görüşlerini alıp kullanmada sosyal şoven gazete yalnız değil, birçok dergi de aynı şeyi yapıyor. Öyle birkaç defa değil, bunu yıllardır yapıyorlar. Okurlar belki çok şaşıracaktır, bu dergiler 90'lı yıllardan beri Leninist yayınlarda yazılanları kullanıyorlar. Bunun üzerine dünya işçi hareketinde benzer bir durum var mı diye düşündük. Sosyalizmin kurucularının görüşlerini kendilerine mal eden kimselerle karşılaştık, ama bizdeki bu durumla karşılaşmadık. Demek ki, yozlaşma bizde çok daha derinlere gitmiş. Hiçbir konuda ciddi bir teorik çalışma yapmadan, Leninistlerin

Reformist ve oportünist çevreler marksizm-leninizmin devrimci özünü, bilimsel yöntemini ve bu yöntemin somut koşullara uygulanmasını hiçbir zaman kavrayamadılar. Onlar Marksizmin sadece lafına dayandılar.

sloganlarına, tezlerine, politikalarına kavramlarına, tespitlerine çok rahatlıkla kendi yayınlarda yer verebiliyorlar. Ve kendi çevreleri dönüp yazarlarına bu durumu sormuyorlar bile "siz nasıl başkalarının görüşlerini yıllarca kendi görüşlerinizmiş gibi gösterebildiniz" diye. Çürüme, bozulma bu denli geniş bir alana yayılmış.

Kendilerinden, yıllarca görüşlerini aldıkları Leninist yayınlardan adını anma, bir açıklama yapma, kısacası bu konuda bir dürüstlük beklenirdi. Ama nerde!

Görüşlerde çalıntı nasıl yapılıyor? Bazen belli ifadeler, kavramlar aynen alınıyor. Çoğu kez de teorik belirlemeler alınıyor, ya cümlelerin yapısı değiştiriliyor, ya kelimeler değiştiriliyor. Bazen yayınımda çıkan bir değerlendirmeyi birkaç dergi ufak tefek değişikliklerle aynı dönemde yayınlıyor. Tabii bu durum çok gülünç oluyor. Bazen ise Leninist yayınlarda bile ilk defa yayınlanan bir değerlendirmenin hemen kısa bir süre sonra bu dergilerde çıktığına tanık olduk.

Tabii ki bu çevreler, görüşlerimizin özünü almıyorlar. Düşünceleri gerçek temellerinden soyundurarak alıyorlar. Alıp, kendi

uzlaşmacı görüşlerinin arasına yerleştiriyorlar. Bizde sorunlar kendi bütünlüğü içinde ele alınır. Ulaşılan sonuçların bilimsel temelleri ve teorik arka planı var. Onlar görüşlerin bu kavramsal bütünlüğü ve etkisini bozup parçalıyorlar ve zayıflatılmış bir içerikte yayınlıyorlar.

Yapılan şey, devrimci görüşlerin, kavramların, sloganların işçi sınıfına, emekçi kitlelere maledilmesi, yığınların sosyalizme kazandırılması değildir. Yapılan kendi dogmatik grup yapılarını devam ettirmek. Kendilerini devrimci göstermek, iflas etmiş görüşlerinin yerine yeni dayanaklar bulmak, kısacası proletaryayı proletaryanın sloganlarıyla, kavramlarıyla aldatmaktır.

Konuyu gündeme getirmemiz bunu göstermek, bu çevreleri teşhir etmek içindir.

Peki, küçük burjuva gruplar bu halleriyle kitleler içinde nasıl uzun yıllar varlığını sürdürdüler.

Bunun bir nedeni bu çevrelerin kendilerini "marksist-leninist", "proleter devrimci", "kızıl" vb. olarak göstermesi. Onların gerçek politik özlüklerinin, küçük burjuva toplumsal dogmalarının anlaşılmasının yıllar alması. Diğer emekçi kitlelerin onların söylediklerinden çok, bu görüşlerin arkasına bakması, yani onlara bakıp aslında sosyalizmi görmesi, onlardan değil, sosyalizmden etkilenmesi. Tüm bunların temelinde ise, işçi sınıfı hareketinin somut özellikleri var. İşçi sınıfı, henüz gerçek proleter devrimci komünist hareketin yanında yer alma noktasına gelene kadar küçük burjuva hareketler işçi sınıfının bu somut tarihsel gelişiminden yararlandılar.

Neyse ki, bu dönem kapanıyor. Devrimci proleterler, gerçek devrimci güçlerle, oportünist ve reformist çevreleri ayırt edecek bir bilinç ve pratik birikime sahiptir.

Küçük burjuva hareketin bugüne dek bütün yaptıkları geçici sloganlar üretmek, içeriksiz, parlak sözler söylemek, günü kurtarmak için bolca laf yığını etmek olmuştur. Şimdi bu yüzeysel, temelsiz, boş laflarla proletaryanın sınıf savaşımının ileriye götürülmeyeceği açığa çıktı. Görüşleri iflas etti, gerçek durumları ortay çıktı.

Ama yeni dönem daha başlangıç aşamasındadır. Küçük burjuva çevreler, proletaryanın görüşleriyle, proletaryayı aldatmaya devam ediyorlar. Onların bu çabalarını boşa çıkartmada Leninistlerin çabaları belirleyicidir. Leninistler bu uzlaşmacı çevrelerin kitleleri aldatmasına, dolandırmasına izin vermemelidir. Bu hareketleri ve gerçek yüzlerini kitlelere açık olarak göstermelidir. Leninist Parti'nin görüşlerini kitlelere götürmek için çok daha büyük bir enerjiyle uğraşmak gerekiyor. □

TAŞERONA, SENDİKASIZ ÇALIŞMAYA HAYIR

4 Kasım Perşembe günü Buca Belediyesi Temizlik Ve Park-Bahçe işçileri, bir yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi.

İlk eylemlerini yapacak olan işçiler saat 16.00'da Buca Şehitlik Parkı'nda toplandılar. Saat 17.00'ye doğru, üzerinde "İşimiz, Emegimiz, Onurumuz İçin Taşerona, Sendikasız Çalışmaya Hayır / Buca Belediyesi Temizlik ve Park-Bahçe İşçileri" yazılı pankartlarını ve "Taşeron Sistemi Köleliktir", "Susma Haykır Sendika Haktır", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" dövizlerini açarak yürüyüş kortejini oluşturdular. Yürüyüşe başlamadan UPS işçilerinin kendilerini desteğe geleceğini duyan işçiler onları beklemeye başladılar. Ve UPS işçilerinin görünmesiyle beraber "UPS İşçileri Yalnız Değildir" sloganıyla UPS işçilerini selamladılar.

Buca Belediyesi'nin önüne kadar yapılan yürüyüş sırasında sık sık "Taşeron Sistemi İstemiyoruz", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Birleşen İşçiler Asla Yenilmez", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır" sloganlarını attılar. İşçilerin Buca Belediyesi'nin önüne kadar süren yürüyüşünün ardından basın metni okundu:

"Bizler yazın güneşin altında kavrulan, kışın soğukunda titreyen ama asla insan olma onurunu ve umudunu kaybetmeyen Buca Belediyesi'nin asli görevi olan temizlik ve park-bahçe işlerini gerçekleştiren fakat adına taşeron denilen yapılanma altında düşük ücretle ve olumsuz şartlarda çalışmak zorunda bırakılan Buca Belediyesi'nin temizlik ve park-bahçe işçileriyiz. Bizler diğer işçi kardeşlerimiz gibi yaşamı var eden, her şeyi üreten,

Buca'yı ve dünyayı güzelleştiren ama bütün güzelliklerden mahrum bırakılan, yarınlarına güvenle bakması engellenmeye çalışılan taşeron işçileriyiz. (...) Hepimiz, aynı ve birbirine benzer zor, sağlıksız çalışma koşullarını paylaşan, sadece emek gücünü satarak yaşamsal ihtiyaçlarını karşılayabilen, ayın sonunu bile getiremeyen taşeron adı altında çalışmak zorunda bırakılan işçileriz. Taşeron işçileri olarak aldığımız ücret ve sözde sahip olduğumuz ekonomik-sosyal haklar, bugünkü yaşam koşullarımız göz önünde bulundurulduğunda ne kadar insanlık dışı bir saldırıyla karşı karşıya olduğumuz daha iyi anlaşılabilir. İkinci sınıf insan muamelesi görmek, köle yerine konarak çalışmak istemiyoruz. (...) güvencesi istiyoruz, geleceğe kaygıyla, korkuyla, endişeyle değil; umutla, güvenle bakmak istiyoruz.

Sıkıntılarımızı çözmek yerine, bizlere 'bekleyin, sabırlı olun, acele etmeyin, biz de sizi alıyoruz, dışarıda bir sürü işsiz var' ve benzeri bir sürü söylemle-tehditle bizleri oyalamaya, ötelemeye, biz işçi arkadaşların arasındaki birliği bozmaya yönelik yaklaşımlar sergilemeye devam eden, işçi düşmanlığı taşıyan bir anla-

yışla karşı karşıya olduğumuzu düşünmüyoruz. İşçilerin örgütlü mücadelesine en başından karşı çıkan ve dağıtmak için çaba sarfeden işçiyi işten atmak tehdidiyle korkutmaya çalışan bazı yetkililer demokratik bir hak olan basın açıklamasına dahi tahammül edememiş ve işten atma tehdidinde bulunmuşlardır. Bu kişiler işçilerle yetinmemiş, işçilerin ailelerine gidip aynı tehditleri sürdürmüşlerdir. Bu yetkililere sesleniyoruz, kim olduğunuzu, isimlerinizi biliyoruz, işçiyi tehdit etmekten vazgeçin bu şekilde suç işlemiş oluyorsunuz.

Buradan tüm kamuoyuna sesleniyoruz tek bir işçinin kılına dahi zarar gelse, tek bir işçi dahi işten atılsa sorumlusu bu yetkililerdir. Sanmasınlar ki işten atmalar olunca kendileri rahat edecek ve kurtulacaklar. Tam aksine halkın gözünde iyice küçüleceklerdir. İşçi kimseye düşman değildir sadece insani taleplerle karşı-nızdadır. Bu yetkililere önerimiz işçileri tehdit etmekten, bu örgütlülüğü bozmaktan vazgeçin ve sorunu bir an önce çözün. Ayrıca buradan İzmir'deki bütün işçi-memur sendikalarına, demokratik kitle örgütlerine, ilerici, aydın, devrimci kurumlara, öğrenci gençliğe, emekçi kadınlara, emek dostlarına sesleniyoruz. Taşeron denilen kölelik sistemi hepimizin ortak sorunudur ve bu kölelik sistemine karşı birlikte mücadele etmeliyiz. Biliyoruz ki taşerona karşı, işten çıkarmalara karşı yapılan ilk eylem bizim ki değil. Bizden daha önce İzmir'de Büyükşehir Belediyesi Park-Bahçe işçileri 72 günlük bir direniş gerçekleştirdiler ve hala mücadelesine devam ediyorlar; Karşıyaka Belediyesi Kent-A.Ş işçileri aylarca Örnekköy'de şantiyeyi işgal ettiler ve Ankara'ya kadar yürüdüler, 6 aydan fazladır onurluca devam eden UPS Kargo İşçileri Direnişi, Paşabahçe Dev-

let hastanesi önünde aylardır tek başına direnen ve şu an açlık grevine başlayan Türkan Albayrak'ın direnişi hepimize işçi sınıfının ve sendikaların haksızlıklara, saldırılara, işten çıkarmalara karşı işçilerin-emekçilerin yürümesi gereken yolu gösteriyor. Direnişteki tüm işçi kardeşlerimizin direnişlerini selamlıyoruz. Buradan yetkililere sesleniyoruz. Bizler taşeron işçileri olarak artık ekonomik-sosyal hakları olan, sendikalı, kadrolu iş güvencesi istiyoruz. Biz işçilerin bu haklı ve insani haykırışını duymazlıktan gelemesiniz. Kölelik sistemi olan taşerona karşı çıkmak bizim en doğal, en insani, en demokratik hakkımızdır. Bizler suç işlemiyoruz. Aksine bizleri böylesi kölece çalışma ve yaşam koşullarına mahkum eden sizler suç işliyorsunuz. Bizler çocuklarımıza ailelerimize onurlu, insanca, güvenceli bir yaşam vermek istiyoruz. Gündüzlerinde sömürülmediğimiz, gecelerinde aç yatmadığımız bir yaşam istiyoruz. Ve biz taşeron işçileri olarak birlikte başlattığımız bu onurlu ve haklı mücadelemizi sonuna kadar güvenle, bağlılıkla birlikte mücadele ederek sürdürmekte kararlıyız. **BUCA BELEDİYESİ TEMİZLİK VE PARK-BAHÇE İŞÇİLERİ**".

Basın metninin okunmasının ardından direnişlerinin 193. gününde olan UPS kargo işçilerinden Aziz kısa bir konuşma yaptı. "UPS işçisi yalnız değildir" sloganıyla taşeron işçileri tarafından selamlanan UPS kargo işçisi: "193 gündür direniyoruz, aynı nasıl Park-bahçe işçileri taşerona hayır diyorsa bizler de UPS adına hayır diyoruz. Ve ben tek bir sloganla konuşmamı bitirmek istiyorum, hep beraber tekrar edersek sevinirim; 'Biz Çocuklarımıza Onurlu bir Gelecek Bırakacağız, Ya Siz'" diyen UPS işçisinin sözlerini, kitle coşkulu bir şekilde tekrarladı.

UPS Kargo işçisinin konuşmasının ardından destek veren devrimci kurumların, sendikaların ve kitle örgütlerinin adları okunarak destek verdikleri için teşekkür edildi. Taşeron işçilerinin eylemine UPS Kargo İşçileri, Tümtis, Tek Gıda-İş, Tez-Koop İş, Deri-İş, Belediye-İş sendikaları; Mücadele Birliği Platformu, Halk Cephesi, BDSF, DHF, İzmir Büyükşehir Belediyesi Park-Bahçe İşçileri ve bazı kitle örgütleri destek verdi. Ayrıca işçilerin dikkatini çeken bir diğer konuda Buca Belediyesi'nde kendi iş kollarında örgütlü olan DİSK GENEL-İŞ 5 Nolu şubenin haber verildiği halde eyleme desteğe gelmemesiydi.

Eylemden sonra görüştüğümüz ve kısa kısa görüşlerini aldığımız işçi arkadaşların kimileri DİSK GENEL-İŞ 5 Nolu şubenin bu tutumunu eleştirdiklerini ve sınıf sendikacılığına denk düşmeyen bir davranış olduğunu dile getirdiler. Diğer önemle altı çizilmesi gereken konu da taşeron işçilerinin basın açıklamalarında da dile getirdikleri kimi CHP'li Buca Belediyesi meclis üyeleri tarafından ailelerine ve kendilerine yapılan baskılar, tehditler ve eylemden vazgeçirme çabaları. CHP'li Buca Belediyesi meclis üyeleri olan Hasan Sağlam, Rıza Zayıfoğlu, Veli Balyemez, Ercan Geçgel; Temizlik İşçileri Müdürü ve Belediye başkan yardımcısı Ali Yaşar tarafından telefonlarla-yüzyüze görüşmelerle işçiler psikolojik baskı, yıldırma ve tehditle eylem sürecine girmemeleri konusunda saldırılara maruz kaldılar.

TAŞERON İŞÇİLERİ YALNIZ DEĞİLDİR! YAŞASIN İŞÇİLERİN MÜCADELE BİRLİĞİ!

Mücadele Birliği / İzmir

MERSİN'DE ÇİVİ İŞÇİLERİNİN KARARLI MÜCADESESİ SÜRÜYOR

Mersin Keresteciler Sitesi'nde bulunan Akdeniz Çivi Fabrikası'ndaki işçiler 29 Ekim günü itibariyle mücadeleye başladılar. Fabrikadan atılma nedeni olarak "ekonomik kriz" gösterilirken, esas neden Birleşik Metal-İş sendikasına üye olmalarıydı.

6 ay önce başladıkları örgütlenme sürecinin sonunda Çalışma Bakanlığı'na yaptıkları başvurunun ardından öncelikle patron, 13 işçiyi birer birer yanına çekerek sendikadan istifaya zorlamış, ardından 4 kişiyi işten atmış. 29 Ekim Cuma gece ise "taşınıyorum" gerekçesiyle fabrikadan makineleri çevik kuvvet eşliğinde kaçırmış. 1 Kasım Pazartesi günü çalışmak için gelen işçiler, fabrikadaki tüm arkadaşlarıyla tazminatlı bir şekilde işten atıldıklarını görüp fabrika önünde direnişe başladılar. Çünkü patron "üretimi durdurdum, makineleri diğer sanayi sitesindeki depoma götürüyorum" demiş. 1996 yılında faaliyete başlayan fabrikada, bugün gelinen noktada işçiler günde 70 ton çivi üretiyorlardı. Mısır, Çin, İsrail ve Rusya'ya ihracat yapabilecek büyüklükteki bu fabrikada kriz döneminde bile işçiler zorla mesaiye bırakılırken ve mesaiye kalmayanlara 50 TL ceza kesilirken, şimdi patron "ekonomik kriz" gerekçesiyle tüm işçileri işten atmıştır.

İşçiler çalışırken günlük 12 saat prim sistemiyle çalışıyorlardı. Senelik izin, hafta sonu izni veya mazeret izni kullanmamaları için zorla imza toplamışlar. Birkaç yıl önceye kadar üstüne naylon çekilen kamyonlarla işe getiriliyorlardı. Aylık ücretleri 550-900 TL arasında değişiyordu. Zor şartlarda çalışan işçiler son yapılan olay karşısında sessiz kalmayarak direnişlerine devam ediyorlar. Akdeniz Çivi fabrikası işçileri sendikal hak ve özgürlükler mücadelesinde kararlılar. Onlar şimdi, "HAKKIMIZ OLANI ALIRIZ" diye mücadelelerine devam ediyorlar.

Mücadele Birliği / Mersin

“BİZ ÜZÜLÜRSEK SİZİ DE ÜZERİZ”

4 Kasım Perşembe günü Buca Belediyesi taşeron işçileri ilk eylemlerine başlamış bulunuyorlar. Bizler de sözü taşeron işçilerine verdik. Bizlerle paylaştıkları duygu ve düşüncelerini sizlerle paylaşıyoruz.

1.İşçi: Bugünden dolayı çok mutlu oldum. Böyle bir kalabalığı, arkadaşlarımızı bu kadar beklemiyordum. Bize destek vermelerinden dolayı çok mutlu oldum. Bu eylemimiz devam edecek. İşten atılmak olsa da olmasa da, bu belediyeden atılsak bile belediyenin önünde eylemimiz devam edecek. Yani işten atılmalar da olacak, işten çıkarmalar da olacak. Ama biz bu belediyenin önünde eylemimizi devam ettireceğiz. Pes etmeyeceğiz, mücadeleye devam edeceğiz.

2.İşçi: Biz eylemlilik sürecinin başlangıcında, örgütlenmemizin başlangıcında kararlıydık. Taşerona ve sendikası çalışmaya karşı mücadele ediyorduk ve de bu sebepten ötürü örgütlenmeye başladık. Tabii örgütlenmenin en başından beri birçok tehditle karşı karşıya geldik. İşçilerle kendi aramızda toplantılar yapıyorduk. Büyük katılımlı toplantılar yapıyorduk. Bir şekilde işçi dışarı çıktı, yaptığı mücadeleyi kamuoyuna duyurmak istedi. Ve bunun için basın açıklaması kararı aldık. Kamuoyuyla paylaşmak, halkla paylaşmak adına. Son iki gündür basın açıklamasına katılmamaları yönünde bazı meclis üyeleri, müdürler vs. işçileri tek tek dolaşıp tehdit etti. İşçileri dolaşmakla kalmadı, ailelerine de aynı tehditleri savurdular. Bugün birçok arkadaşımız bu yüzden korktukları için, işten atılma korkusu yaşadıkları için gelmediler. Zaten 15.00-23.00 vardiyası da vardı. Şu anda iş bırakma eylemi olmadığı için 15.00-23.00 vardiyasından yaklaşık 80 kişi gelemedi. Onun dışında gelmeyen arkadaşlar işten atılma tehlikesiyle karşı karşıya olduklarını düşündükleri için, bu tehditler insanları sindirdiği için onlar da gelemedi. Fakat bugünkü katılım gene de iyiydi. Bize destek veren kurumlar da oldu. Bir şekilde sesimizi duyurduğumuza ve de artık mücadeleyi daha ileri seviyeye taşıyacağımıza inanıyoruz. Bana birebir tehdit gelmedi. Yani benim görüştüğüm insanlar bana tehdit savurmazken, arkamızdaki işçiye tehdit savurmaya başladılar. Bir şekilde kimleri korkutabileceklerini sanırım kendileri iyi biliyorlar ya da kimlerin geri adım atmayacağını iyi biliyorlar. Sadece bugün bazı yetkililer benimle görüşmek istedi. Fakat artık çok geç olduğunu, tek çözümün, çıkıp burada basın karşısında söz vermek olduğunu söyledik taşeronu kaldırmak konusunda. Fakat bugünkü talebimiz karşılanmadı. Biz basın açıklamasını yaptık. Şu anda tek düşüncemiz Buca'dan taşeronu kaldırmak.

3.İşçi: Sesimizi duyurmak, için biz hep kendi aramızda konuşuyorduk. Toplantılar yapıyorduk. Ama artık biz sesimizi duyurmaya çalışıyoruz. Sesimizi duysun, tüm kamuoyu duysun artık sesimizi, sıkıldık artık yani. Mesaiye geliyorsun mesai parası yok, 4 senedir çalışıyorum senelik izin yok, şimdi başlasam sabaha kadar bitiremem yapılan haksızlıkları. O yüzden “Buca’da taşerona hayır” diyoruz. O amaçla basın açıklamasını yaptık. Bundan sonra devam edeceğiz. Bu örgütlülüğün sonuna kadar arkasında olacağız. Haksızlıklar bitinceye kadar, başkan artık, Buca’dan taşeron defol, deyinceye kadar devam edeceğiz. Bu kadar söyleyeceklerim.

4.İşçi: Eylem umduğumdan da daha iyi geçti. Kendi arkadaşlarımız açısından katılım az oldu ama bize destek verenlerle beraber iyi geçti. Ve buradan katılan herkese teşekkür ediyorum. Tabi bizim arkadaşları evlerinde tehdit etmeselerdi, oraya gidene işten atarız demeselerdi, buradaki kalabalık bir o kadar daha kalabalık olurdu. Ama sağlık olsun, o işten atma tehdidinde bulunanlar utansınlar, hiçbirinden de bir korkumuz yok. Onlar bizi korkutmaya çalıştıkça biz daha çok cesaret alıyoruz. Bunu çok iyi bilsinler. Bizi işten atabilirler ama Buca’da onları rezil ederiz. Bizim daha ne olduğumuzu bilmiyorlar. 40 kişiyi kapıya koyalım tamam paralarını vermeyelim diye bir şey yok artık. Ha, sen diyorsan ben yapmıyorum, diye biz de gereğini yaparız, hiç kimse kusura bakmasın. Biz üzülürsek sizi de üzeriz yani. Teşekkür ederim.

5.İşçi: İki sene önce bu şirket boşluğunda belediye başkan yardımcılarını geldiler ve bize dediler ki, bir fedakârlık gösterin, beş on gün çalışın ondan sonra yeni bir şirketle sözleşme

yapana kadar bize süre verin. Sonuçta o süre içerisinde çalıştık 360 işçi. Ve on gün bitti, gene toplantı yaptık dedik ki ‘Başkanım bu halimiz ne olacak, çocuğumuza taş mı götüreceğiz’. Bize namus ve şeref sözü verdiler, dediler ki, siz çalışın biz belediye olarak aylığımızı vereceğiz. Ve şimdi de diyorlar ki, siz gönüllü çalıştınız, ben 56 gün normal çalışmışım 12 gün de mesai yapmışım. Aç ve susuz, yürüyerek gidip gelmişim. Şimdi de haktan hukuktan bahsediyorlar, neymiş biz gönüllü olarak çalışmışız, kim kime çalışır ki iki ay gönüllü. Onun için artık bıçak kemiğe dayandı, canımızdan bıktık artık.

6.İşçi: Biz namuslu ve şerefli olduğumuz için buraya geldik, bize namus ve şeref sözü verenler artık kendileri düşünsün. Demokrasi böyle oluyorsa biz de asarız keseriz hiç fark etmez.

7.İşçi: Öncelikle bütün herkese sevgi ve saygılar, bütün yoldaşlarımızla Şehitlik Parkı’nda toplanıp mücadelemiz, ekmeğimiz, hakkımız için eyleme başladık. Bu saatten sonra ne olursa olsun mücadelemizi sonuna dek, ölene dek sürdürmeye devam edeceğiz. Bizim işçilerle birlik ve beraberliğimiz önceliklidir. Ama bazı işçilerle birliğimizin içinde olup söz verip sözünü tutmayanları buradan kınamak istiyorum. Yaşasın halkların kardeşliği, ekmek mücadelemiz, yaşasın işçilerin mücadele birliği...

8.İşçi: Hakklıyız kazanacağız biz buna inanıyoruz. Eğer birlik ve beraberliğimiz devam ederse biz bu yolu sürdürürüz ve hakkımızı alırız. Bugünkü eylem çok iyiydi, bizlere destek için katılan arkadaşlara çok çok teşekkür ediyorum.

Mücadele Birliği / İzmir

ARKADAŞLARIMIN KIRILACAĞINA İNANMIYORUM

İzmir'de Menemen Organize Sanayi Bölgesinde bulunan Gülsever Deri Fabrikası'nda çalışırken haksız yere işten çıkarılan işçi İrfan Gezgil arkadaşla yaptığımız röportajı sizlerle paylaşıyoruz. **Mücadele Birliği: Bize biraz kendinizden bahsedermisiniz?**

İrfan: İlk önce bu deri işinden başlayayım, bu hayatımın ilk evresinden. Yaklaşık olarak on yaşında başladım deri işine, 1981-82 dönemleriydi. Ufak tabakhanelerde başladık, tabakçılıkla derinin ilk aşamasıyla birlikte, deri finisaj, derinin alımı, satımı bu tür işlerde buldum. Daha sonra kendimize finisaj üzerine tabakhane olarak bir işletme kurduk. Çok muvaffak olamadık, ileri bir tarihte bunu kapatmak zorunda kaldık. Tekrar işçilik yapmak durumunda kaldık, tabii hep deri sektöründe. Daha sonra ayakkabı işine girdik, tacirlikle beraber. Tacirlik bizi ayakkabıcılığın içine soktu, ayakkabıcılık yaptık, sonra imalatına başladık. Deriden kopamadım. 2004 gibi deri işine yeniden başladım. Çeşitli firmalarda çalıştım. En son Gülsever'de çalışıyordum.

Mücadele Birliği: Fabrikanızdaki çalışma koşulları nasıl, biraz anlatır mısınız?

İrfan: Gülsever, konumu çok farklı olan bir fabrika. İşçiler orada tamamıyla bir köle muamelesi görüyor. Hiçbir şey istemeye hakları olmayan, sadece sabah zil sesiyle başlayıp bir dahaki zil sesine kadar çalışmak durumunda olan... Su dahi kaynar akar, kazandan gelen sıcak suyla lavabo ihtiyaçlarını görürler. Yemekhane ona keza pislik yuvası. İnsanları psikolojik baskıyla yıldırılmış bir yönetici var, çok profesyonel bir yönetici. İnsanlar bu yüzden seslerini çıkaramıyorlar. Benim ilk Gülsever Deri Fabrikasına girdiğim dönemde işçilerin yüzünde bir karamsarlık, üstlerinde bir karabulut...Kafalarını kaldırsalar sanki kafaları kopacakmış gibi kafalarını öne eğmişler çalışırken, o şekilde onları izledim. Ve haklarını alamadıklarını gördüm. İşte bu ekonomik-sosyal haklar şunlardı: Ücretlere son 5 yıldır zam yapılmaması (ta ki 1 ay önce haftalıklara verilen 25 TL'lik sus payı zammı hariç), kömür parası, ikramiyedir, asgari geçim indirimidir, ayakkabı yardımı, kıyafet yardımı. Bu tür yardımların hiçbirini beş senedir verilmemiş işçilere.

Mücadele Birliği: Neden işten çıkarıldınız, işten çıkarılma olayınız nasıl oldu?

İrfan: Ben oraya girdiğimde küçükten örgütlenmeye doğru bir çalışma oldu. Başarıya doğru giderken bizim içimizdeki birkaç kişinin kırılması, ustaya yakın olması, yani iş aleminde buna yalakalık derler, yalaka olması bizi bu duruma itti. Sendikal çalışmanın, haklarımızı isteyeceğiz sözlerinin ustanın kulağına gitmesi, benim nihayetim oldu orada. Çünkü bir sac ayağını düşünürsek bir tanesi kırıldığı zaman diğer tarafların hepsi yere çökecektir. Amaç beni kırarak arkadaşlarımı da kırmaktı. Ama ben şuna inanıyorum, arkadaşlarımın kırılacağına hiçbir şekilde inanmıyorum.

28 Ekim Perşembe günü saat 13.00'e çeyrek kala paydos edildi. Islanmış kıyafetlerimi kazan dairesine bırakmıştım, kıyafetlerimi almak için gittiğimde ustayı gördüm, beni odasına çağırdı, birlikte gidelim dedi. (Ne olacağını daha önceden kestirebildiğimden dolayı hazırlıklıydım). Bu arada konuşmak istediğini söyledi. Deri işini bildiğim için bana dolaylı yollardan işimizin kötüye gittiğini ima ederken ben asıl sebebin bu olmadığını bildiğimi söyleyerek ağzından çıkmasını beklediğim kelimeleri gözlerimden anladım. Ve konuşmaya başladım "Benim burada verdiğim mücadeleden dolayı çıkartmak istediğinizden eminim. Fakat çıkışım burada olmamam anlamına gelmeyecek" dedim. Ve tekrar sordum, asıl amacı senden duymak istiyorum. Bana söylediği "bazı bilgiler fabrika yönetiminde kalır biz bunları kimseye söylemeyiz"di. Beni çıkartmak bu mücadelenin sonu olmayacak diye tekrarladım ve odasından çıktım.

Bu arada birkaç aylık olmama ve sigortasız çalışmama rağmen bana birkaç haftalık vererek "Seni mağdur etmek istemiyorum, sen iyi bir elemansın" yumuşatmalarına gitti. Ama asıl çıkış sebebinin işyerinde olan düzensizlikten dolayı verdiğim sendikal mücadele ve arkadaşlarımın hakları ile alakalı olduğunu gayet iyi biliyorum. Sonrasında fabrikadan ayrılarak servise bindim. Serviste arkadaşlarıma konuşmak istediğimi söyleyerek onları sessizliğe davet ettim. İşten ayrıldığımı, bu sürecin bununla sınırlı kalmayacağını her ne olursa olsun sömürülen, hakları alınan emekçi dostlarımızın yanında olacağımı ve beni satamı üstü kapalı teyit ederek diğer ar-

kadaşlarıma zarar vermemesini, herhangi bir zararda bunun kim olursa olsun Menemen'de servisten indirilip gereken neyse yapacağımı ve ezilen emekçinin yalnız olmadığını söyledim. Ve sonrasında emekçi arkadaşlarımdan biri beni savunarak bizim kırılmamızı sağlayacak olan ispiyoncuya hitaben "Bu arkadaşın çocuğu vardı, bizim için mücadele veriyordu. Bu şerefsiz kimse gitsin beni de ustaya satsın" diyerek "Bundan sonraki mücadeleyi ben devam ettireceğim" dedi. Ardından tek tek arkadaşlarımla vedalaşarak servisten indim. Ve bu mücadele kaldığı yerden devam edecek.

Mücadele Birliği: Bundan sonra ne yapmayı düşünüyorsunuz?

İrfan: Bu süreçten sonra öncelikle şu var, bir hayat idamem var. Bir kızım var, bize annesine babasına ihtiyacı olan bir kızım var. Onun okul hayatını yürütebilmesi ve yaşamında daha iyi yerlere gelmesi için ayakta durmam gerekiyor. Halkımın yanında ne kadar varsam kızımın yanında da o kadar varım. Olmam gerekiyor. Bir şekilde en kısa sürede çalışmaya başlamam lazım. Çünkü eşime ve kızıma işten çıkarıldığımı söyleyemedim. En büyük acı da benim için bu zaten. Söylemiş olsam küçücük mutluluğum hakikaten de üzüntüyle ve hüznle dolacak. Çocuğumun hastalığından dolayı işten çıktığımı söyleyemedim. Onları herhangi bir sıkıntıya sokmak istemediğimden dolayı şu an söyleyemedim. İleride ne olur bilmiyorum ama işsiz kalışımın dolayı anlaşılacaktır bu.

Bir basın açıklaması yapmayı düşünüyorum. Sonuçta Gülsever Deri'nin çalışanlarının halen daha yanıdayım her ne olursa olsun. Dışarıdan bütün desteğimi sunacağım onlara, yapmam gereken neyse, hangi mücadeleyse.

Mücadele Birliği: Son olarak söylemek istediğin bir şey var mı?

İrfan: Son olarak ben doğdum, büyüdüm hep halkın yanında oldum, halkın içinde oldum. Hep onlarla varız, hep onlarla birlikte olacağız. Onların mücadelesi mücadelemiz olacak, her zaman işçinin yanıdayım, emekçinin yanıdayım, emeğin yanıdayım. Siz Mücadele Birliği'ne de teşekkür ederim.

Mücadele Birliği / İzmir

İZMİR SENDİKALAR BİRLİĞİ EMEK KURULTAYI

İzmir Sendikalar Birliği 31 Ekim Pazar günü, İsmet İnönü Kültür Merkezi'nde emek kurultayı gerçekleştirdi.

Bizler Mücadele Birliği Platformu olarak saat 11.30'da Tümtis binası önünde toplanan direnişçi UPS işçilerinin yanına sloganlarla yürüdü. İşçiler "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganıyla bizleri selamladı.

Saat 12.00'ye doğru UPS işçileri ve ambar işçileri pankartlarıyla Basmane Meydanı'na doğru yürüyüşe başladı. Yolu tek şerit trafiğe kapatan işçiler yol boyunca "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "İşçiye Uzanan Elleri Kıracağız", "Direniş Sürüyor Dayanışma Büyüyor", "UPS'ye Sendika Girecek Başka Yolu Yok", "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Asla Yalnız Yürümeyeceksin"... sloganlarını haykırdılar. Basmane Meydanı'na gelindiğinde diğer sendikalar UPS işçilerini "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganıyla karşıladılar. İzmir Sendikalar Birliği adına Gürsel Köse "Bizler, işçi, kamu emekçisi, sendika, işkolu, statü gibi hiçbir ayırım gözetmeden mücadelecilerimiz gibi sendikal anlayışla sendikalarımıza sahip çıkmak, birimizin yarasına merhem olmak, saldırıları beraber püskürtmek, hakkımızı almak için İzmir Sendikalar Birliği'ni kurduk" açıklamasını yaptı.

Ardından Tümtis şube başkanı Şükrü Günseli kısa bir konuşma yaptı. Konuşmasında "İşçisiyle, memuruyla, farklı iş kollarından sendikalı olan arkadaşların hepsini selamlıyorum. Bizler bir hak mücadelesi bir sendikal mücadele değil bir onur mücadelesi veriyoruz. 189 gün boyunca UPS işvereni örgütlü arka-

daşlarımızın ve sendikamızın örgütlü mücadelesini kara çalmalarla, füli saldırılarla, ayak oyunları ile bitirmeye çalışıyor... Dünyanın dört bir tarafına bir ahtapot gibi yayılmış olan UPS'nin yaratmış olduğu kölelik düzenini değiştirmek için yola çıktık. Dostlarımızın, sınıf kardeşlerimizin, emekten yana, demokrasiden yana güçlerin ve uluslararası işçi sınıfının destek ve dayanışmasıyla bu mücadeleyi bugüne kadar yüzümüzün akıyla getirdik. Bu mücadeleyi bugüne kadar onurumuzla ve kararlılığımızla getirdik. Ve biz inanıyoruz ki sınıf kardeşlerimizin, dostlarımızın destek ve dayanışması devam ettiği sürece bizler örgütlü, inançlı bir şekilde mücadeleye devam ettiğimiz sürece Amerikan tekelinin buradaki köleci çarkını kıracağız, insan onuruna işçi onuruna yaraşır bir çalışma ortamı sağlayacağız. Ve bu, buradaki bütün dostlarımızın destek ve dayanışma sunan bütün dostlarımızın Türkiye işçi sınıfına ortak armağanı olacaktır. Destek sunan herkese teşekkür ediyorum" dedi. Bütün sendikalar ve demokratik kitle örgütleri kortej oluşturarak İsmet İnönü Kültür Merkezi'ne kadar sloganlarla yürüdü.

Saat 13.00'te Emek Kurultayı başladı. Açılış konuşmasını İzmir Sendikalar Birliği Sözcüsü Gürsel Köse yaptı. Konuşmasını "Biz örgütsüz yapının umudu, sendikal yapının omurgası, mücadelecilerimiz sendikal anlayışın öncüsü, kayıt dışılığın korkulu rüyası olacağız. Yeni verilecek mücadelenin önderi ve geleceğin ta kendisi olacağız. Bu anlamda bu birliğin kurulmasında katkısı olan herkesi yürekten kutluyor ve geleceğin yeniden işçi ve emekçilerin omuzlarından yükseleceğine olan inancımızla saygıyla selamlıyoruz, yaşasın birlik yaşasın dayanışma" diyerek sonlandırdı. Emek kurultayına başlanmadan önce emek ve demokrasi mücadelesinde ölümsüzleşenler adına saygı duruşu yapıldı.

Üç bölümden oluşan kurultayın ilk bölümünde farklı iş kollarında çalışan işçilerin fotoğraflarından oluşan sinevizyon gösterimi ve Emek Kürsüsü oluşturularak işçi konuşmaları vardı. İlk olarak UPS işçilerinden Şahin Başaraner kürsüye davet edildi. Başaraner UPS'de çalışma koşullarına değindikten sonra konuşmasını "Taşeronlaştırma ülkemizdeki bütün iş kollarını bir ahtapot gibi sarmış ve biz işçilerin bütün ekonomik ve sosyal haklarının budanarak kölece çalışma koşullarının sürdürülmesinin en önemli araçlarından biri haline gelmiştir. Taşeron firmaların çalışmalarını bu haliyle sürdürmeleri demek daha düşük ücretler, daha da kölece koşulların katlanarak devam etmesi anlamına geldiği kadar zaten az olan sendikal iş yerlerinin daraltılması, yalnızlaştırılması anlamına gelmektedir. Örgütsüz olan her iş yeri her taşeron firma sermayenin elini güçlendirmekte ve dışarıdan bakıldığında bir kale gibi durmaktadır. Elbette bu kaleler işçi ve emekçiler örgütsüz ve dağınık olduğundan sağlam görünmektedir. Ancak unutmamalı ki biz işçi ve emekçilerin tarihi bu kumdan kaleleri yerle bir etmenin tarihidir. Bizler kadrosuyla, taşeronuyla örgütlenerek böyle bir zaferi Türkiye işçi sınıfına armağan edecek ve taşeronlaştırmanın tekerine çomağı UPS'de sokacağız. Biz atılan işçiler, inanıyoruz ki, bu mücadelenin sonunda başı dik ve onurlu bir şekilde tekrar işbaşı yapacağız. UPS'ye sendika girecek ve sözleşme yapılacaktır" sözleriyle bitirdi.

Ardından şu an Kipa'da örgütlenme çalışmalarına devam eden Tezkoop-İş 2 Nolu şubesi örgütlenme sekreteri Caner Fırat söz aldı. Caner Fırat konuşmasında şunlara değindi; "Değerli platform temsilcileri, emekçi kardeşlerim, şube başkanları ve basın emekçileri; benim ve benim gibi düşünen birçok genç market işçilerinin de destek verdiği İzmir Sendikalar Birliği Platformu'na hoş geldiniz. Bu platformun işçi sınıfı hareketlerine büyük katkı sağlayacağına inancımızın sonsuz olduğunu biz market çalışanları için çok büyük önem taşıdığını, işçi sınıfının en büyük kazanımlarından biri olacağını bir kere daha burada İzmir sendikalar birliğinin oluşumunda bir araya gelen tüm sendikalara yürekten teşekkür ederiz... Hepimizin de bildiği gibi çok işçi sirkülasyonunun olduğu ve çok genç nüfusun istihdam edildiği bu sektörde örgütlenmek zordu. Ama biz Kipa çalışanları olarak, onurlu bir gelecek için her şeyden vazgeçtik inandık ve yola çıktık. Ev toplantıları, kahve toplantıları, mağaza ziyaretleri ve kamuoyu bilinçlendirmesiyle her geçen gün gücümüze güç kattık ve 2005 yılında 1 kişi ile de olsa yetki belgemizi aldık.

Ne yazık ki antidemokratik yasaların, işverenin oyunları ve sendika ağalarının korkaklığı yüzünden hem yetki belgemizi hem de örgütlenmemizin duayeni, belkemiği yoldaşımız ÖMER kardeşimizi 1 Mayıs 2006 işçi bayramında kaybettik. Geriye sadece onun bize bıraktığı vasiyet ve onurlu bir duruş vardı; o da EN BÜYÜK İNTİKAM BAŞARIYDI.

Pes etmedik ÖMER yoldaşımızın vasiyetini ilke edinerek küllerimizden yeniden doğduk. İkinci örgütlenme diyeceğimiz 2007 yılında örgütlenmeye yeniden başladık. Yasaların bize verdiği seçme ve seçilme hakkını kullanarak sendikaların organlarında görev aldık ve örgütlenmemize devam ettik. Artık karşımızda daha büyük bir sermaye olan sömürü imparatoru İngiliz Tesco grubu vardı. Kipa artık Tescolaşmış ve işçilerin emeği üzerinden kazandığı parayla büyümüştü. Biz Kipa işçilerinin tek amacı vardı; EN BÜYÜK İNTİKAM BAŞARIDIR şiarıyla Tesco Kipaya sendikayı sokmaktı. Türkiye'nin dört bir yerinde yürüttüğümüz örgütlenme çalışmalarımız geçtiğimiz Temmuz ayında sonuç verdi ve yetki belgemizi aldık. Ancak, sermaye sermaye olduğunu bir kere daha bize gösterdi. Bu haklı mücadelemizi tanımayarak, antidemokratik yasalara sığınarak yetki belgemize itiraz etti. Sözlerimi fazla uzatmadan, bana bu kürsüden konuşma hakkı tanıdığınız için teşekkür eder; YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ, YAŞASIN SINIF DAYANIŞMASI diyerek hepimizi selamlarım.”

Tez-Koop İş örgütlenme sekreterinin konuşmasından sonra KESK'e yapılan operasyonda tutuklanan ve yeni serbest bırakılan KESK üyesi Meryem Çağ söz aldı: “Yakın bir tarihte İzmir merkezli olarak KESK'in emek, demokrasi ve barış mücadelesine yönelik Kürt emekçilerini ötekileştirmek adına KESK'e yönelik 28 Mayıs 2009'da operasyon gerçekleştirildi. KESK'i bölmeye yönelik bu anlayışa KESK bir bütün olarak tutuklularını sahiplenerek cevap verdi... Evet, benim için bugün bu salondan yükselen 'Birleşe Birleşe Kazanacağız' sloganı çok önemli. Bunun altını doldurmak için kadınları, işçileri, mevsimlik tarım işçilerini, memurları kısaca toplumun ötekileştirilen tüm kesimlerini kucaklayan bir yerden bakış açımızı genişletmemiz gerekiyor. Öte yandan yanı başımızda vatanımızın eti yanarken yani Kürt halkı yoksullukla, şiddetle terbiye edilmeye çalışılırken buna da sessiz kalamayız. Çünkü kurtuluş hep birlikte gerçekleşecektir”. KESK'li emekçiden sonra Park-Bahçe işçilerinden bir işçi emek kürsüsüne çağrıldı. Genel anlamda sendikal mücadeleye değinen Park-Bahçe işçisinden sonra “İstanbul işçi sınıfından size kucak dolusu mücadele dolusu selamlar, saygılar...” diyerek sözlerine başlayan İstanbul Belediye-İş 2 Nolu Şube başkanı Hasan Gülüm sırayı aldı. Ardından kurultaya on dakikalık ara verildi.

Aradan sonra UPS işçileri salona sloganlarla girdi. 6 ay Karşıyaka Şantiyesindeki eylemden sonra 32 günlük ölüm yürüyüşüyle Ankara'ya yürüyen ve “UPS, Kipa, Park-Bahçe işçilerinin mücadelelerini selamlamaya geldik” diyen Kent AŞ. işçisi Bülent Ermiş söz aldı. Kendi mücadeleleriyle ilgili değerlendirme yaptıktan sonra sendikalara Kent A.Ş işçileri olarak sitemlerini dile getirdi. Son olarak “Tarihi bu işçiler yazdıysa tekrardan bu işçiler bu tarihi yazmaya hazırdır” diyerek konuşmasını bitirdi. Kent AŞ. işçisinin konuşmasının ardından toplantının ikinci bölümüne geçildi. Bu bölümde Hacettepe Üniversitesi öğretim üyesi Dr. Muammer Kaymak sendikaların ve kapitalizmin krizi üzerine, Eğitim Sen Eğitim Uzmanı Dr. Erkan Aydoğanoglu ise sendikal yapı ve sendikaların çıkışı üzerine konuştu. Üçüncü bölümde ise Birleşik Metal-İş şube başkanına ve İzmir'de farklı sektörlerde çalışan işçilere söz verildi. Habaş Demir Çelik Fabrikasında çalışan bir işçi, Dokuz Eylül Üniversitesi taşeron işçisi, Çiğli Organize Sanayi Bölgesi'nde çalışan bir metal işçisi, taşeronlaşmaya karşı dayanışma ve yardımlaşma derneği adına bir Park-bahçe işçisi de söz aldı. İşçilerin konuşmalarının ardından sendikal birlik adına Ramis Sağlam kapanış konuşmasını yaptı. Mücadele Birliği Platformu Sendikal Birliğe “Merhaba dostlar... Bizler Mücadele Birliği Platformu olarak 72 gün direnen Park-Bahçe işçilerini, Ankara'ya yürüyen Kent A.Ş işçilerini, altı aydan fazladır onurluca direnen UPS Kargo işçilerini, Tez-Koop İş'te örgütlenen Kipa işçilerini en devrimci duygularımızla selamlıyoruz. Ve İzmir Sendikalar Birliği'nin sınıf adına bu iddialı adımının alanlara da yansımaları umuyoruz” mesajını yolladı.

Mücadele Birliği/İzmir

BTS İZMİR EYLEMDE

İzmir'de 9 Kasım Salı günü işyerlerine gidiş gelişte İzban'la yolculuk yaparken ücretsiz seyahat hakkından yararlanmak isteyen demiryolu emekçileri, protesto için bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklaması saat 10.00'da Alsancak Tren Garı'nın içinde “Direne Direne Kazanacağız” ve “Türk Ulaşım Sen İzmir 1 Nolu Şube” pankartları açılarak başladı. Basın metninin okunmasından önce “İş Ekmek Yoksa Barış da Yok”, “İzban Şaşırma Sabrımızı Taşırma”, “İzban'a Parayla Binmeyeceğiz”, “Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız”, “Yaşasın Sınıf Dayanışması”, “Yaşasın Onurlu Direnişimiz” sloganları atıldı. Ardından basın metni okundu.

Okunan metinde şunlara değinildi; “...İzmir Büyükşehir Belediyesi ve TCDD'nin ortak olduğu ve İzban AŞ. tarafından işletilen Aliğa-Menderes banliyo işletmeciliği, hiç kimsenin aksini söylemeyeceği bir şekilde, her kademeden, her unvandan demiryolu çalışanının çok büyük özverileri ile bugünkü durumuna gelmiştir. Sisteme, proje aşamasından itibaren emek ve alın terlerini akıtan demiryolcular bugün de, yapılmaya başlanılan yolcu taşımacılığının en asli unsurlarıdır. İzban AŞ'nin enerjisinden, seyrüsefer hizmetlerine, manevrasından, trafik hizmetlerine kadar her türlü işini yapan demiryolu çalışanları, aslında her biri demiryolu olan liman çalışanları, bu trenlere para ile binmeye devam etmektedirler. Bir çalışanın, kendisinin işlettiği, bütün işlerini kendisinin yaptığı bir sistemden ancak yine kendi parası ile yararlanabilmesi, sadece bizim ülkemize özgü bir kara mizah örneği olabilir... Bizler, iş barışı bozulmadan, İzmir halkı mağdur edilmeden, bu sorunun diyalog yoluyla çözülmesini, hizmetlerini yerine getirdiğimiz banliyo sisteminden, demiryolu çalışanlarının ücretsiz yararlanma hakkının verilmesini istiyoruz...”

Basın metninin okunmasının ardından sağlık taraması yapılmak üzere sağlık ocağına gidildi. Basın açıklamasını düzenleyen kurumlar şunlardı: Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası İzmir Şubesi (BTS), Türk Ulaşım Sen İzmir Şubesi (TUS), Demiryol-İş İzmir Şubesi, Liman İş İzmir Şubesi, Demiryolu Katarcılar Derneği (DEKAD), Demiryolu Makinist Ateşçi Revizörler Derneği İzmir Şubesi (DEMARD), Demiryolu Meslek Okulu Mezunları Derneği İzmir Şubesi (DEMOK), Demiryolu Yapım ve İşletim Personeli Dayanışma ve Yardımlaşma Derneği (YOLDER)

Mücadele Birliği / İzmir

SİZLERİ YÜREKTEN VE ÇOCUK GÜLÜŞLERİMİZLE SELAMLIYORUZ

Direnişlerinin 195. gününde eylemlerini büyük bir kararlılıkla sürdüren UPS Kargo işçileri gelenekselleşen Cumartesi eylemlerini gerçekleştirdiler.

Saat 11.00'de mahallelerden gelen işçi-emekçi çocuklarıyla birlikte "İşçi-Emekçi Çocukları UPS İşçilerinin Yanında" pankartıyla sanayi sitesinin girişinden yürüyüş başladı. Çocuklar yürüyüş sırasında "UPS İşçileri Yalnız Değildir", "İşçi Gençlik Elele Güzel Günlere", "Güzel Günler Göreceğiz Çocuklar" sloganlarıyla UPS işçilerinin yanına kadar büyük bir coşkuyla geldiler. UPS işçilerinin yanına gelindiğinde onlara hazırladıkları mesajı okudular.

Çocukların işçilere okudukları mesaj şöyleydi; "Bizler İzmir'in farklı emekçi mahallelerinden gelen işçi, emekçi çocuklarıyız. 195 gündür direnen UPS Kargo işçilerini tüm dünya çocukları adına selamlıyoruz, sizleri yürekte ve çocuk gülüşlerimizle selamlıyoruz...". Mesajın ardından çocuklar hazırladıkları iki şarkıyı işçilerle paylaştılar. İşçiler çocukları pankartlarıyla birlikte öne alarak UPS aktarma merkezinin ana kapısına doğru sloganlarla yürüyüşe geçti.

Aktarma Merkezi kapısına gelindiğinde ise Tümtis Şube başkanı Şükrü Günseli konuşma yaparak "Bugün direnişimizin 195. günü ve 195 gündür burada aynı inançla aynı kararlılıkla aynı cesaretle sendikal hak mücadelemizi yükseltiyor ve taleplerimizi işveren karşısında örgütlü gücümüzle, dostlarımızın destek ve dayanışmasıyla sürdürüyoruz. (...) Dünyanın dört bir tarafın-

da işçi kardeşlerimiz, sendikalar ABD tekelinin bu hukuksuzluğuna, bu sendika ve işçi düşmanlığına karşı yeni bir mücadele dalgası yükseltecektir. Ve bizler yükselen bu mücadele dalgasının Türkiye ayağını bütün işçi kardeşlerimizle, sınıf dostlarımızla, emeğe ve demokrasiye inananlarla birlikte daha güçlü öreceğiz ve mücadeleyi daha da yükselteceğiz. Bu yola inanarak çıktık ve UPS'ye Tümtis'in bayrağı dikilinceye kadar, işçilerin hakkına saygı gösterilinceye kadar, toplu iş sözleşmesi düzeniyle kölelik ortadan kaldırılıncaya kadar mücadelemize devam edeceğiz bundan kimsenin kuşkusu olmamalıdır... Bu onurlu mücadeleyi diğer sınıf kardeşlerimizle birlikte sürdüreceğiz. Ve artık Türkiye işçi sınıfı ve emekçiler bu gidişe dur diyecek yeni meşaleler yakıyorlar. Daha dün Buca'da taşeron işçileri kölece çalışma

koşullarına karşı mücadele bayrağını açtılar. Dostlarımızın yanında olduk, yine dün, geleceğimiz olan gençliğimizin, üniversite gençliğinin faşist 12 Eylül zihniyetinin ürünü olan YÖK'e karşı mücadelesi vardı. İstanbul'da, Türkiye'nin dört bir yanında kölece koşullara karşı işçilerin mücadelesi var. Ve biz bunları ortak bir hedefte birleştirmek üzere mücadelemize devam edeceğiz. Biz sömürünün sınırlandırıldığı ve giderek ortadan kaldırıldığı bir düzeni yaratmak üzere mücadelemize devam edeceğiz."

Tümtis Başkanı konuşmasının ardından "Bilim yuvası olması gereken üniversiteler YÖK'le adeta kışlaya döndürüldü, bugün 6 Kasım YÖK'ün kuruluşunun yıldönümü olması nedeniyle" diyerek UPS işçilerini özellikle 6 Kasım'da desteğe gelen DÖB'lü bir öğrenciye söz verdi.

DÖB'lü arkadaşın konuşması şöyleydi; "Sizleri Denizlerin, Mahirlerin, İbrahimlerin devrimci coşkusuyla selamlıyoruz. Bugün 6 Kasım, bizler, Denizlerin yoldaşları, Devrimci Öğrenci Birliği olarak şuna inanıyoruz, öğrenci gençliğin özgürlüğü işçi sınıfının yanında olmaktan, onlarla birlikte iktidar için savaştan geçer. İşte bu yüzden dün yaptığımız eylemden sonra bugün de 6 Kasım'da işçi sınıfının yanında bulunmayı doğru gördük ve buradayız. UPS işçisi yalnız değildir, yaşasın işçilerin emekçilerin ve öğrencilerin mücadele birliği. Hepinize teşekkür ediyoruz".

DÖB'ün konuşmasının ardından sloganlarla geri dönülerek eylem sona erdirildi.

Mücadele Birliği / İzmir

BİZ ALEVİLER BU MEYDANLARDA OLACAĞIZ!

Alevilerin okullarda zorunlu din dersi verilmesini protesto etmek amacıyla Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri Federasyonu'nun (PSAKDF) çağrısıyla "Zorunlu Din Dersi Kaldırılsın" talebiyle PSAKDF Genel Başkanı Fevzi Gümüş, Alevi Bektaşî Dernekleri Federasyonu Başkanı Ali Balkız'ında aralarında bulunduğu çok sayıda Alevi örgütü temsilcisi ve Alevi dedeleri, dernekler, kurumlar ve örgütler bir araya gelerek, Kadıköy İskele Meydanı'nda 24 saatlik oturma eylemi gerçekleştirdi.

Eylem öncesi Tepe Natilius önünde saat 11.00'de binlerce kişi eyleme destek için bir araya geldi. Alevilerin taleplerini dile getirdikleri eyleme BDP, EDP, ÖDP, ESP KESK, Mücadele Birliği Platformu, çeşitli dernek ve kurumlar katılarak destek verdiler.

Tepe Natilius önünden başlayan yürüyüşte "İrkçı Gerici Eğitim Geçit Vermeyeceğiz/PSAKD Kadıköy Gençlik Komisyonu", "Zorunlu Din Dersi Kaldırılsın/PSAKD Genel Merkezi", "Spartaküs'ten Pir Sultan'a Bu İsyân Bizim/PSAKD Kadıköy Şubesi Gençlik Komisyonu", "Asimilasyon İnsanlık Suçudur Her Türlü Asimilasyona Hayır!", "Kimliğime İncanım Kültürüme Dokunma!", "Zorunlu Din Dersi Kaldırılsın/Munzur Kültür Derneği", "Zorunlu Din Dersi Kaldırılsın/Koçgiri Platformu", "Unutmak İhanettir/Türkiye Alevilerden Özür Dile Platformu", "Zorunlu Din Dersi Kaldırılsın, Diyanet İşleri Başkanlığı Lav Edilsin/ Özgür Demokratik Alevi Hareketi", "Dönen Dönsün Ben Dön-

mezem Yolumdan, Yaşasın Alevilerin Örgütlü Birliği/ Genç Aleviler Hareketi", "İnanç Özgürlüğü İstiyoruz/PSAKD Ümraniye", "Zorunlu Din Dersi Kaldırılsın", "YÖK Kaldırılsın/PSAKD", "Eşit Yurttaşlık Hakkı İçin Laik Ve Demokratik Bir Ülke İstiyoruz/PSAKD", "Gerçek Özgürlükler Sosyalizmle Gelecek/Mücadele Birliği Platformu" pankartları ve dövizler taşındı.

Kadıköy İskele Meydanı'nda toplanılarak yürüyüş ve eyleme ilişkin kısa bir konuşma yapıldı. Semah gösterisinin ardından yine konuşmalar yapıldı. PSAKDF Genel Başkanı Fevzi Gümüş, 12 Eylül darbesinin ürünü olan zorunlu din dersi işkencesini Alevi çocuklarının 30 yıldır çektiğini belirterek, son yıllarda AKP'nin bu işkenceyi daha da derinleştirdiğini söyledi. AKP'nin zihniyetini Muaviye zihniyetine benzeten Gümüş, "Muaviye zihniyetine karşı çıkacağız. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın vesayetine karşı Aleviler Ankara'da ve İstanbul'da yaptığı gibi önümüzdeki günlerde İzmir'de de sokağa çıkacaklar. Bizim taleplerimiz aynı zamanda demokratikleşme talepleridir. Bu talepleri Kürtler işçiler ve bu ülkede ezilen ve hak talep eden her kesim için yükseltiyoruz" dedi.

Alevi Bektaşî Dernekleri Federasyonu Başkanı Ali Balkız çeşitli şehirlerde Alevilerin karşılaştıkları baskılar ve okullardaki din ve ahlak kültürü dersleri ile ilgili yaşanan sorunlardan örneklerle sözlerine başlayarak, "3 gün önce Gümüşhacı ilçesinde bir lisede din kültürü ve ahlak bilgisi dersi öğretmeni olmadığı için imam derse girmiştir. İmamın dersle alakası olmadığı halde Alevi inancına dönük hakaretleri Alevi gençlerini rahatsız etmiş ve tepki göstermişlerdir. Bunun üzerine ilçe birbirine girmiştir. O imama bu gücü veren AKP politikaları ve Tayyip Erdoğan'ın taa kendisidir" dedi. Alana vapur seferlerinin bir süre durdurulduğu bilgisinin gelmesi üzerine "Bizim burada insanları yığmak gibi amacımız yok, biz demokratik taleplerimizi dile getirmek için bir araya geldik, insanların en demokratik taleplerini dile getirmeleri sorun oluyorsa, bizler Aleviler olarak bu meydanlarda olmaya, mücadelemizi sürdürmeye devam edeceğiz" denildi.

Yapılan konuşmaların ardından anonslar yapılarak, Pınar Sağ, Arif Sağ, Dertli Divani, Musa Kurt, Ferhat Tunç, Tolga Sağ, Grup Yorum, Ali Ekber Eren ve destek veren sanatçılar sahneye davet edildiler. Sahnede deyişlerin söylenmesi sırasında kitlenin oturma eylemine başlaması duyurusu yapıldı ve 24 saat sürecek olan oturma eylemine başlandı.

TÜRKAN ALBAYRAK EYLEMİNİ ZAFERLE SONUÇLANDIRDI

18 gün boyunca işi için Paşabahçe Devlet Hastanesi önünde direnişte olan, bunun son 7 gününü de açlık grevinde geçiren Türkan Albayrak, işine geri döndüğü için eylemine son verdi. 4 Kasım günü bir açıklama yapan Türkan Albayrak, direnişinin Paşabahçe Devlet Hastanesi'nde sendikalı olduğu için taşeron firma tarafından işten atılmasıyla başladığını anlattı. Daha önce de çalıştığı Türk Telekom'dan da aynı gerekçe ile atıldığını, açtığı davayı kazanması sonucu işe geri alındığını ve Paşabahçe Devlet Hastanesi'ne sürgün edildiğini anlattı.

Türkan Albayrak, "118 gün boyunca direnişi gece-gündüz hastane bahçesinde kurduğum çadırda sürdürdüm. 'İşim ve onurum için direniyorum, işe geri dönebilmek için her şeyi yaptım' dedim. 'Tek çarem bedenimi açlığa yatırmak' diyerek, 29 Ekim'de açlık grevine başladım. Direnişe destek, bu açlık greviyle ikiye katlandı. 118 gündür sesimi duymayan yetkililer, açlık grevimin 7. gününde beni duymak zorunda kaldılar" dedi ve Sarıyer Toplum Sağlığı Merkezi'nde işe başlaması için teklif geldiğini, kabul ettiğini söyledi.

"Ben bu direnişimle; halkıma, işçi kardeşlerime, direnerek kazanılacağını gösterdim. Direnenlerin yalnız kalmayacaklarını gösterdim.(...) İşe geri dönmekle, mücadeleden vazgeçmiyorum. Taşeronlaştırmaya, güvencesiz çalıştırmaya, sendikasızlaştırmaya ve örgütsüzlüğe karşı mücadele devam edecek" diyen Türkan Albayrak, 6 Kasım Cumartesi günü, eylemi boyunca kendisine destek olan kurum ve kuruluşları, Beykoz halkını direniş çadırını birlikte toplanmaya davet etti.

BASINA VE HALKIMIZA

6 Eylül 2010 tarihinden itibaren Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishanesindeki, ağırlaştırılmış müebbet hükümlülerin kötü yaşam koşullarının düzeltilmesi ve bu koşullara dikkat çekmek amacıyla siyasi tutsaklar olarak ortak eylem yapıyoruz.

Bu eyleme sadece ağırlaştırılmış müebbet cezası almış olan tutsaklar değil, tutuklu hükümlü tüm siyasi tutsaklar katılmaktadır.

Bu eyleme karşı hapishane idaresi “Kurumda kaygı, korku, panik” yaratacak davranış olduğu iddiasıyla birçok devrimci tutsağa yıllarca görüş ve iletişimden men cezaları vermek için soruşturma açıp, bu soruşturmaları karara bağlamaya başladı.

Birçok devrimci tutsağa, özellikle tekli hücrelerde kalan tutsaklara onlarca soruşturma açılmış, ceza kararı verilmiştir. Bu yapılırken de usulsüz, hukuksuz art niyetli yöntemler kullanılmıştır.

AĞIR MÜEBBETLİK TUTSAKLARIN KOŞULLARI

Bugün ağırlaştırılmış müebbetlik tutsaklar tecrit ve treadmillin en ağır uygulamalarıyla yüz yüze. Tek kişilik hücrede kalan bu tutsaklar günde sadece 1 veya 3 saat arasında havalandırma-ya çıkabiliyorlar. Geri kalan zaman, yine bilinçli olarak çok dar ve havasız tasarlanmış hücrelerde geçiriyorlar. Bulaşık yıkayacak bir mutfak tezgâhi olmadığı için bu işleri tuvalette yapmak zorunda kalıyorlar. Hücre havasızlığına neden olan pencere, yarım bile açılmayacak şekilde önüne dolap sabitlenmiştir.

Tutsakların, diğer tutsaklarla iletişimi de, camdan cama seslenmekten ibaret kalmaktadır. Aynı ünite de olan tutsaklar dahi, birlikte havalandırmaya çıkartılmakta, yalnız başlarına havalandırmaya çıkmalarına izin verilmemektedir.

Hücre cezaları 5275 sayılı kanuna göre bile, bu koşullarda maksimum 20 günle sınırlanmış bulunuyor. Bir cezalandırma olarak bile sınırlanan bu hücrelerde kalma durumu, ağır müebbetlikler için ömür boyu uygulanmak isteniyor. Bahsi geçen yasayla bu hücrede yaşamın sınırlanması, bu koşulların ağırlığını teyit ediyor. Oysa ağır müebbetlik devrimci tutsaklar bu koşullarda diri diri gömülmek isteniyor.

Bugün Tekirdağ F Tipi hapishanesinde ağır müebbetlik tutsakların hakları en alt düzeyde bulunmaktadır.

Talepler ise ağırlaştırılmış müebbetlik tutsakların koşulları göz önüne alınarak asgari 8 saat beraber havalandırmaya çıkarılmaları, 1/3 oranında açılan pencerelerin tam açılmasının sağlanması ve haftada 1 gün temizlik vb için kapıların tam gün açık bırakılması.

Bütün bu koşullara rağmen hiçbir şey biz devrimci tutsakları yıldırılmaz. Yerin yedi kat derinine de koysalar, yüreğimiz özgürlük için mücadele eden, sömürüden kurtulmak için mücadele eden ezilen halklar ve işçi emekçi sınıflar için çarpar. Bizler bunun kavgası için tutsak düşmüşsek her türlü bedelini ödemeyi, göğüslemesini de biliriz... Ve mücadelemiz her koşulda sürer.

**Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishanesinden
Türkiye Komünist Emek Partisi/Leninist
davasından yargılanan tutsaklar**

*Elimize posta yoluyla geçen bu yazıyı haber haber niteliği taşıdığı için yayımlıyoruz

Slogan atmak ve kapı döverek, Ağırlaştırılmış Müebbet Tutsakların koşullarını protesto eden tutsakların bazılarının 30 Eylül'e kadar Ziyaret ve İletişim (mektup, fax, telgraf) olarak verilen "ceza"lar.

1- Muzaffer Öztür	32 ay ziyaret, 32 ay iletişimden men
2- Ali GÜLMEZ	33 ay ziyaret, 19 ay iletişimden men
3- S.Serdar Sürücü	3 ay ziyaret, 2 ay iletişimden men
4- Gökhan Sarıtoprak	12 ay ziyaret, 10 ay iletişimden men
5- Ali Baba Arı	34 ay ziyaret, 33 ay iletişimden men
6- Gökhan Oruç	13 ay ziyaret, 4 ay iletişimden men
7- İsmail Yılmaz	1 ay ziyaret, 1 ay iletişimden men
8- Cihan Kahraman	1 ay ziyaretten men
9- Cihat Özdemir	1 ay ziyaret 1 ay iletişimden men
10- Onur Dündar	1 ay ziyaretten men
11- Hüseyin Edemir	1 ay ziyaret 1 ay iletişimden men
12- Ayhan Güngör	1 ay ziyaret, 1 ay iletişimden men
13- Nihat Konak	2 ay ziyaret, 2 ay iletişimden men
14- Mehmet Sarar	1 ay ziyaretten men
15- Aligül Alkaya	2 ay ziyaret 1 ay iletişimden men
16- Alaattin Öget	16 ay ziyaret, 15 ay iletişimden men
17- Cihan Kaplan	25 ay ziyaret, 25 iletişimden men
18- Uğur Kayacı	1 ay ziyaretten men
19- Coşkun Tanç	1 ay ziyaretten men
20- Murteza Dağ	1 ay ziyaretten men
21- Uğur Deve	1 ay ziyaretten men
22- H.Selim Gönen	1 ay ziyaretten men
23- Alışan Gül	1 ay ziyaretten men
24- Hikmet Kale	1 ay ziyaretten men
25- Hasan Polat	1 ay ziyaretten men
26- B. Kemal Yıldırım	1 ay ziyaretten men
27- Kemal Ayhan	30 ay ziyaret, 31 ay iletişimden men
28- Murat Aktaş	1 ay ziyaret, 1 ay iletişimden men

TEKİRDAĞ ZİNDANINDA PROTESTO

F Tipi zindanlarda her gün yeni bir saldırı yaşıyor. Bunun son örneği, bu hafta Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Cezaevi'nde yaşandı.

Devrimci tutsaklar, 6 Eylül gününden beri, "ağırlaştırılmış müebbet hapis" cezası alan tutsakların karşılaştığı keyfi uygulamaları ve şartlarının daha da ağırlaştırmalarını kapıları döverek protesto ediyorlar. Bu hafta tutsaklar, bu eylem yüzünden gardiyanların saldırısına uğradılar ve tek kişilik hücrelere kapatıldılar.

27 Ekim Çarşamba günü, Mücadele Birliği Platformu, İHD İstanbul Şubesi'nde yaptıkları basın açıklaması ile bu saldırıyı ve devrimci tutsaklara yapılan baskıları protesto etti.

Basın açıklamasını okuyan Vefa Serdar, öncelikle Kandıra 1 Nolu F Tipi'ndeki tutsakların yaşadıkları "sevk zinciri"ne değindikten sonra, bu tür uygulamaların devrimci tutsaklar tarafından kabul edilmeyip protesto edildiğinde gardiyan ve jandarmaların saldırısına naruz kaldıklarını söyledi.

Vefa Serdar, "Devlet, rehine gözüyle baktığı tutsaklara saldırılarını her geçen gün arttırıyor. Devrimin gelişimini durduramayan sermaye sınıfı, çareyi işçi sınıfı ve emekçilere, yoksul Kürt halkına, devrimci gençliğe ve zindanlardaki devrimci tutsaklara saldırıda görüyor" diyerek açıklamasını, "Ancak, sermaye sınıfı ve onun devleti ne kadar saldırırsa saldırırsın, devrimin gelişimini durduramayacaktır. Devrimci tutsakların özgürleştirilecekleri günler uzak değildir.

Buradan bir kez daha haykırıyoruz: Zindanlardaki yoldaşlarımıza, devrimci tutsaklara yapılan hiçbir saldırı cevapsız kalmayacaktır. Faşizmin tüm saldırıları, onun yok olup gitmesini engelleyemeyecektir Devrimci tutsaklar yalnız değildir; bizler her zaman yoldaşlarımızın, devrimci tutsakların yanında olacağız" diyerek bitirdi.

**BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ!
DEVRİMCİ TUTSAKLAR
ONURUMUZDUR!**

İZMİR İHD BASIN TOPLANTISI DÜZENLEDİ

2 Kasım Salı günü İHD İzmir Şubesinde "Cezaevlerinde Tecrit Giderek Derinleşiyor" başlıklı bir basın toplantısı düzenledi. Basın toplantısı saat 12.30'da İHD yöneticisi Av. Gurbet Uçar'ın basın metnini okumasıyla başladı. Basın metninde kısaca şunlara değinildi;

"Kırıklar 2 Nolu F Tipi Cezaevi'nden derneğimize gönderilen mektupta, cezaevi idaresinin hukuksuz, keyfi uygulamaları anlatılıyor. Cezaevi idaresinin günbegün artan ve şekil değiştiren hak ihlallerine bu kez bir yenisinin eklendiğinden bahsediliyor mektupta. İdare son olarak günlük gazete Azadiya Welat'ın mahpuslara ulaşmasını engellemiştir. (...) Bir taraftan devlet eliyle Kürtçe yayın yapan televizyon kanalları açılıyor, bir taraftan da sadece Kürtçe olduğu için günlük gazete Azadiya Welat cezaevlerinden içeriye sokulmuyor...".

Basın metninin okunmasının ardından 12 senedir oğlu cezaevinde olan ve iki buçuk aydır devletin keyfi uygulamaları yüzünden oğluyla telefonla görüşemeyen İHD'li bir yönetici de oğluyla görüşe gittiği zaman yaşadığı sıkıntıları paylaştı bizlerle. Ardından basın toplantısı sona erdirildi.

Mücadele Birliği / İzmir

CEZAEVLERİNDE SALDIRILAR

2 Kasım günü saat 14.00'te İHD İzmir şubesinde, şu an cezaevinde bulunan Sani BAHADIR isimli tutsağın kardeşi, cezaevlerinde yaşanan saldırılara ilişkin basın açıklaması yaptı.

Sekiz ay önce Van F Tipi cezaevinden Rize L Tipi cezaevine nakledilen PKK davasından tutuklu Sani BAHADIR isimli tutsağa cezaevi idaresi keyfi uygulama yapmıştır. Haksız hukuksuz saldırılara maruz kalan Sani Bahadır, en son cezaevi ikinci müdürü tarafından ölümlü tehdit edilmişti. Bunun üzerine Sani BAHADIR kendi özgür idaresini kullanarak 10 Ekim günü süresiz açlık grevi başlamıştı. Cezaevi yönetimi başka bahanelerle açlık grevinde bulunan tutsağa gardiyanlar eşliğinde tekme tokat saldırı gerçekleşmişti. Rize gibi bir yerde her türlü saldırıya karşı açık bir şekilde yalnızlaştırılan Sani Bahadır'a yönelik saldırılar halen devam etmektedir.

Mücadele Birliği / İzmir

DEVİRİM, YOLUNA D

Sermaye sınıfı ve faşist devletle UKH'nin şu veya bu şekilde uzlaşması durumunda süreç nasıl bir seyir izleyecek? Yanıtı aranan ve en çok merak edilen soru budur. Çünkü bu soruya verilecek yanıt hem emekçi sınıfların hem de politik bir hareketin izleyeceği mücadele çizgisi üzerinde temel bir etkisi olacaktır. Sorunun bu önemi ona "kehane" yoluyla değil ama somut, kanıtlanabilir, doğruluğu gösterilebilir olgulara ve bilimsel saptamalara dayanarak yanıt verilmesini gerektiriyor.

Kürt halkının özgürlük savaşının tasfiyesine yönelik çabalar tüm hızıyla ve dört bir koldan sürdürülüyor. Bu çabalar şimdi yeni bir aşamaya varmış bulunuyor.

Burjuva muhalefetin "Hükümet Öcalan ve PKK ile görüşüyor" iddialarına, Başbakan, bir itirafla ama topu devletin kucağına atarak yanıt verdi. "Evet Öcalan'la görüşülüyor ama görüşen hükümet değil devlettir" dedi. Sonra da "devletin bu tür görüşmeleri her zaman yaptığını bundan sonra da yapacağını" sözlerine ekledi.

Böylece herkesin bildiği "sır" açığa çıkmış oluyordu. Böylece devletin Öcalan şahsında aslında PKK ile görüşmelere başladığı en yetkili ağızdan itiraf edilmiş oluyordu. Öcalan'ın "diyalog aşamasından müzakere aşamasına geçiyoruz" biçimindeki sözlerinin avukat tarafından basına açıklanması bu konudaki tüm sır perdesini yırtıp attı. Bu konuda artık "acaba" ile karışılacak bir durum kalmadı.

Şüphesiz devlet ya da hükümetin şimdi UKH ile görüşüyor olması bile sermaye sınıfı ve faşist devlet açısından başlı başına geriye atılmış dev bir adımdır. Düne kadar adının telaffuzunu bile zul addeden bir devletin şimdi Öcalan ve aslında PKK ile görüşüyor olmasının özellikle karşı devrimin kitle tabanı açısından ne büyük bir yıkım olduğunu tahmin etmek zor değil.

Devleti, kendi karşı devrimci kitle temelini büyük bir düş kırıklığına uğratma pahasına bu adımı atmaya zorlayan etmenin özel olarak Kürt halkının özgürlük savaşını, genel olarak iki ülkenin birleşik devriminden duyulan korku olduğundan şüphe yok. O halde ilk saptamayı yapabiliriz: Faşist devlet ve sermaye sınıfı Kürt halkına ve emekçi sınıflara karşı yürüttükleri savaş aynı yöntemlerle artık daha fazla sürdüremez bir noktaya gelmişlerdir. Yöntem ve araçlarda bir değişikliğe gitme zorunluluğu kapılarını gelip dayanmış.

Başbakanın "terörü bitirmek için devlet görüşmeler yapar ve bundan sonra da yapacaktır" şeklindeki sözleri, özellikle "u-

lusal sorun" sözkonusu olduğunda, devletin politikasında büyük bir kırılmayı ifade eder. Şimdi bu kırılmayı görüyor ve yaşıyoruz. Egemen sınıf içindeki şiddetli çatışmanın önemli nedenlerinden birinin bu kırılma olduğu kesin. Sermaye sınıfının devlet erkinde baskın kesimi, emperyalist devletlerle uyum içinde ve onların onayını alarak Kürt halkının özgürlük savaşını tasfiye yöntemlerinde bir değişikliğe gitmek istiyor; gidiyor.

Amacı Görmek

Aslında gelişmelerin buraya kadar olan kısmını görmek pek de zor olmasa gerek. Her şey herkesin gözü önünde olup bitiyor diyebileceğimiz bir durumdayız. Bu anlamda, gerçekte asıl mesele bundan sonra başlıyor diyebiliriz. Devletin amacı nedir ve süreç bundan sonra nasıl bir seyir izleyecek şeklindeki sorulara verilecek yanıtlar, proletaryanın devrimci sınıf partisi ile her türden sosyal reformist parti ve oportünist hareketi ayıran sınır çizgisi olacaktır.

Sosyal reformist partiler ve oportünist hareketlerin önemli bir kısmı bu sorulardan ilkinde, "değişen dünya ve Türkiye koşullarının devleti 'demokratikleşme'ye zorladığı, atılan adımların da bu çerçevede değerlendirilmesi gerektiği" yönünde yanıt veriyorlar. Yani onlar, hükümetin devleti demokratikleştirmek, Kürdistan'da süregiden savaşı bitirmek, "Kürt Sorunu"na "demokratik bir çözüm" bulmak amacıyla olduğunu ileri sürüyorlar.

Böyle bir yanıt, gelişmelerin bu tür aktarımı sadece bilim dışı olmakla kalmaz ama aynı zamanda burjuva sınıf ile devlet hesabına emekçi sınıfları, Kürt halkını aldatmak anlamına gelir. Sosyal reformist partiler ve oportünist hareketlerin bir kısmı hükümetin bu konudaki politikalarını "Demokratik çözüm, toplumsal barış yolunda atılan adımlar" şeklinde niteleyerek tam da bunu yapmış oluyorlar.

"Demokratik çözüm, toplumsal barış" gibi şeylerin sermaye sınıfı egemenliği al-

DEVAM EDECEKTİR!

tında bir dizi devrim olmadan gerçekleştirilemez olmalarını bir yana bırakalım, gerçekte ne hükümetin, ne sermaye sınıfının ne de emperyalist güçlerin böyle bir amaçları vardır. Onların tek amacı, genel olarak Türkiye ve Kürdistan birleşik devriminin, özel olarak Kürt halkının özgürlük savaşının tasfiyesidir. Bugün yeni araç ve yöntemlere başvurularının nedeni, eski yöntem ve araçlarla amaçlarına ulaşmalarının olanaksız olduğunu anlamış olmalarıdır.

Varlık nedenlerini “toplumsal barış” a ve buna giden yol olarak Kürt halkının özgürlük savaşının şu veya bu şekilde bitirilmesine bağlamış olana “liberal” aydın takımı, sosyal reformist partiler ve bir kısım oportünist hareket dışında aslında herkes sermaye sınıfının, emperyalistlerin, faşist devletin amacının tasfiye olduğu konusunda anlaşılıyor. UKH buna dahildir, ya da en azından açıklamalarında bunu ifade ettiğini görüyoruz.

Öyleyse, “liberal” aydın takımını, sosyal reformist partileri ve bir kısım oportünist hareketi bir kenara bırakarak ikinci soruya geçebiliriz. Sorumuz şöyleydi: sermaye sınıfı ve faşist devletle UKH’nin şu veya bu şekilde uzlaşması durumunda süreç nasıl bir seyir izleyecek? Yanıtı aranan ve en çok merak edilen soru budur Çünkü bu soruya verilecek yanıt hem emekçi sınıfların hem de politik bir hareketin izleyeceği mücadele çizgisi üzerinde temel bir etkisi olacaktır. Sorunun bu önemi ona “kehane” yoluyla değil ama somut, kanıtlanabilir, doğruluğu gösterilebilir olgulara ve bilimsel saptamalara dayanarak yanıt verilmesini gerektiriyor.

Birincisi, sermaye sınıfı ve faşist devlet, emperyalist devletlerin onay ve desteği ile aşgari düzeydeki tavizlerle büyük bir silahlı gücü tasfiye etmeye çalışıyor. UKH’nin tasfiyesini Kürt halkının özgürlük savaşının tasfiyesi izleyecek.

İkincisi, varılacak bir uzlaşma sonucu Kürt ulusunun özgürlük hakkı değil ama ezilen ulus konumu ve Kürdistan’ın ilhakı

güvence altına alınmış olacak. Çünkü varılacak uzlaşmanın sermaye ve faşist devlet açısından kırmızı çizgileri, Kürdistan’ın ilhakının devamı ile Türk ulusunun egemen ulus konumunun kabulüdür.

Üçüncüsü, özgürlük savaşının ve onun dayandığı silahlı gücün tasfiyesi sermaye sınıfı ile faşist devlete soluklanma olanağı verirken birleşik devrimin önemli bileşeni etkisiz kılarak devletin, bu devrimin Türkiye ayağına daha rahat saldırma koşullarını da sağlayacak.

Dördüncüsü, Kürdistan’ın ilhakı ile Kürt ulusunun ezilen ulus konumunun devamı özgürlük savaşını ortaya çıkaran koşulların devam edeceğini gösterir. Bu koşulların devamı varılacak uzlaşmanın ömrünün güçler dengesinin değişimi ile Kürt halkının uzlaşmayla yitirdiklerinin farkına varacağı dönemle sınırlıdır. Bu sınıra gelindiğinde Kürt halkının özgürlük hakkı için daha kapsamlı, daha şiddetli bir savaşa girişmesi kaçınılmazdır.

Beşincisi, Kürt halkı, uzun savaş yılları içinde önemli bir politik bilinç ve deneyim edinmiştir. Kürt halkının yüksek politik bilinci, devrimci eyleme duyduğu istek uzlaşmak isteyen tarafların manevra alanını daraltmaktadır. Uzlaşmak isteyen taraflar, atacakları her adımda Kürt halkının vereceği tepkiyi hesaba katmak zorunda olduklarını görüyorlar. Devletin baskı ve terörüne anında gösterilen tepki, referandumda boykot politikasındaki ısrar sözünü ettiğimiz yüksek politik bilincin göstergeleridir.

Altıncısı, Habur olayları da gösterdi ki, Kürt halkı, sermaye sınıfının ve faşist devletin atacağı her geri adımı bir “zafer” havasıyla karşılayacak; en önemsiz tavizi bile büyük alacağının ilk taksiti olarak kabul ederek onu daha büyük mücadelelerin kaldıracağı haline çevirecek. Habur olayları ve sonrası gelişmeler bunun somut kanıtıdır. Sermaye sınıfını ve faşist devleti en ufak bir esneme konusunda bile bu kadar ikircikli davranmak zorunda bırakan etmenlerin başında bundan duyulan korku geliyor.

Bu durum, başlı başına “sürecin kırılabilirliği”nin göstergelerinden biridir. Şu anda belirleyici eğilimin “uzlaşma” oluşu, bu “kırılabilirlik” ile sınırlanmış ve koşullanmıştır. Sürecin sık sık kesintilere uğrama potansiyeli, şurada burada yerini çatışmalara bırakması, zikzaklar çizmesi kaçınılmazdır. Şurası açıktır ki “uzlaşma”, kimilerinin sandığı gibi hiç de “barışçıl” ve tekdüze bir yol şeklinde değil, çatışmalarla dolu bir politik süreç olarak işleyecektir.

Yedincisi, sürecin “plan dahilinde” yürümesi halinde, gelişmeler sınıfsal dinamiklerin daha belirleyici olduğu bir yeni döneme evrilecektir. Hareketi yaratan temel etkenler ortada duruyor. Yürüyüş kaçınılmaz olarak devam edecek. Fakat bu defa bileşenleri değişecek ve sınıf eksenini daha belirgin olarak öne çıkacaktır. Kürt burjuvalarının ve orta sınıflarının son dönemde hareketi tam da bu “uzlaşma sürecine” sokabilmek için ne denli büyük çaba harcadığını herkes görüyor. Hatta referandum sürecinde Kürt burjuvalarının, işi açtıktan UKH’nin yönelimine karşı tutum açıklamaya vardığı, “yeni bir odak” olarak ortaya çıkmaya çalıştığı görüldü. Girilen yol somut-pratik sonuçlarını yarattığı oranda yoksul-emekçi Kürtler devrimci yönelimi güçlendirecek, hareket onların ellerinde büyüyecektir. Önümüzdeki dönemin temel eğilimlerinden biri bu olacaktır.

Öylesine köklü bir altüst oluş çağındayız ki, sermaye sınıfı ne yaparsa yapsın devrim lehine çalışmaktan kendini alamıyor. Emperyalistlerle işbirliği içinde bir “tasfiye süreci/planı” hazırlıyor. Ama bu doğrultuda attığı/atacağı en küçük taviz adımı bile, devrimin tasfiyesini amaçlayan bir adım olmasına rağmen, Kürt halkının “zafer duygusu”nu körükliyor, genel mücadeleyi geliştiriyor. Çıplak zora başvurmak ise hiç kar etmiyor. Zorlu dönemler, zorlu engellerle dolu yolda devrim ilerlemeye devam ediyor. Tasfiye planları da başarısız olacak, devrim, bu zorlu dönemlerden de başarıyla geçmesini bilecektir.

ULAŞIM HAKKIMIZ ENGELLENEMEZ

kımız Engellenemez- Kentkart ve Ulaşım Mağduru Dershane Öğrencileri” pankartı açılırken “Hak Verilmez Alınır, Zafer Sokakta Kazanılır”, “Ulaşım Hakkımız Engellenemez”, “Öğrenciyiz, Haklıyız, Kazanacağız”, “Kentkart Hakkımız Söke, Söke Alırız” sloganları atıldı. Eylemciler yaptıkları basın açıklamasında kendilerinin işçi-emekçi ailelerin çocukları olduklarını vurgularken dershane gitmelerinin bu eğitim sistemiyle ilgili bir sorun olduğu ve bir zorunluluk olduğu anlatıldı. Son olarak da basın metninde haklarını kazanıncaya kadar mücadele edeceklerini söylediler.

Basın metninin okunmasının ardından ulaşım zamları ile ilgili saat 12.30’da Konak otobüs duraklarında eylem yapacak olan EDP’ye destek amaçlı Büyükşehir Belediyesi’nin önünden yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş sırasında yine pankartlarını açıp sloganlarını attılar. EDP’nin basın metninin okunmasının ardından dershane öğrencilerinden bir arkadaş “Bizler sokaklarda bunun için savaşağız ve eylemlerimiz devam edecek” dedi. Daha sonra hep birlikte otobüse binildi.

Kentkart basmadan binilen eylemde belediyeye bir mesaj verilmek istendi. Bu durumun üzerine şoföre hareket amiri hareket etmeme emri verdi. Aksi takdirde soruşturma olacağı ve işten atılacağı tehdidi savruldu. Yaklaşık 35 dakika hareket etmeyen otobüste sloganlar eşliğinde oturuldu. Eylem olaysız sona erdi.

1 Kasım günü İzmir’de öğrenci Kentkartları iptal edilen dershane öğrencileri bir eylem yaptı. Belediyenin öğrenci olmadıklarını gerekçe göstererek iptal ettiği kartlar öğrencilere bir yıllık süre için, bu yılın Şubat ayında verilmişti. Kentkartlarının bitimine dört ay kala Kentkartları alınan dershane öğrencileri, mağduriyetlerini duyurmak için bir basın açıklaması yaptı.

Konak Sümerbank önünde toplanan öğrenciler Büyükşehir Belediyesi önüne kadar yürüdüler. Yapılan basın açıklamasında “Ulaşım Hak-

Mücadele Birliği / İzmir

ZAFERE ULAŞTIĞIMIZDA BİTECEK BU EYLEM

1 Kasım Pazartesi günü Konak Sümerbank’ın önünde ellerinden alınan öğrenci kartları için bir basın açıklaması düzenleyen ve daha sonrasında otobüs işgal edip haklarını arayan dershane öğrencileriyle eylem üzerine kısa bir röportaj yaptık.

Mücadele Birliği: Dershane öğrencileri olarak ulaşım sorunu için yaptığınız eylemi neden yaptığınızı aktarabilir misiniz?

1. Öğrenci: Biz dershane öğrencisiyiz. Milli Eğitim Müdürlüğü’ne bağlı olmadığımız için bizim öğrenci hakkımızı elimizden alıyorlar. Bu toplumda bizim hiçbir statümüzün olmadığını belirliyorlar aynı zamanda. Sonuçta bizler öğrenciliği bırakmış olsak, tekrardan üniversiteye girmek için sınava çalışmazdık, bugün bir işe girip çalışırdık. Öncelikle bununla ilgili başladı eylemimiz, ama bizim tek derdimiz ulaşım değil aslında. Eğitimin eksikliğinden dolayı dershaneyiz, dershane de olduğumuz için öğrenci değiliz. Bunların hepsi aslında bir zincirleme.

Biz ayrıca dershane ücretini ödemekte zorlanırken, bir de bizim ulaşım hakkımızı engelliyorlar. Bir de ulaşımdan ağırlık ekliyorlar üzerimize. Zaten emekçi ailelerin çocuklarıyız, hani çok zengin varlıklı insanlar olsak sokaklara çıkıp bu kadar şeyi göze alarak hareket etmeyiz rahat oluruz. Ulaşım adına atılmış bir adımdı ama, devamında da bizim sağlığımız olsun, insanca yaşayabilme koşulları olsun yani kapitalizmin bize getirdiği bütün eksileri ele alarak ilerlemeyi düşünüyoruz.

2. Öğrenci: Öğrenci Kentkartların elimizden alınacağını öğrendiğimizde şaşırarak haliyle. Çünkü bize verilen kartlar, 12 aylık olduğunu söylediler yani 1 yıl kullanabileceğimizi söylediler. Ama 3,5-4 ay önceden elimizden alındı Kentkartlar ve bizim öğrenci olmadığımız söyleniyor.

Devlete bağlı eğitim kurumunda olmasak da dershane öğrencileriyiz. Dershane gitmek hiçbirimizin keyfi bir seçimi değil. Toplumda çok keyifli olduğumuz için dershane gittiğimiz gösteriliyor. Biz çok keyifli olduğumuz için gitmiyoruz dershanelere, zaten işçi emekçi ailelerin çocukları olduğumuz için zorlanıyoruz dershane parası öderken. Ya da eğitim kurumları çok iyi olsaydı zaten dershane gitme ihtiyacı doğmazdı bundan. Bu duruma bağlı olarak ne yapabiliriz diye konuştuk ilk önce. Sonra imza toplamak vs. şeylerin işe yaramadığını gördüğümüz için eylem yapma kararı aldık kendi içimizde dershane öğrencileri olarak. 2-3 günde çalışması başlatıldı eylemin, afişleme olsun bildiri dağıtımı olsun. Yer ve zaman belirledik ve eylemimizi yaptık. Daha sonra ise otobüs işgaliyle devam etti eylemimiz. Çok fazla kalabalık değildik, çünkü çok fazla emek veremedik, çok kısıtlı bir zaman olduğu için. Ama biliyoruz daha çok emek verirsek daha çok katılım sağlanır.

Mücadele Birliği: Yaptığınız otobüs işgali ve basın açıklamasından sonra ula-

şım sorununuz ile ilgili neler yapmayı planlıyorsunuz.

1. Öğrenci: İlk eylemimizde otobüs işgal ettik. İlk eylemimiz olmasına rağmen yeterince ses getirdiğimizi düşünüyoruz. Bundan sonra bizim bir otobüs değil birkaç yerden otobüs işgal ederek daha fazla şiddetlendirerek eylemlerimize devam edeceğiz. Olabildiğince fazla öğrenciye ulaşmaya çalışacağız. Bu üniversite olur, lise olur arada kalmış öğrenciler olur, üniversiteye hazırlanan öğrenciler olur, üniversite mezunu olup da sistemin dayattığı sınavlara girebilmek için dershane giden öğrenciler olur. Bu aslında bütün gençlik hareketi ve öğrenciler olarak daha fazla kitleye ulaşarak sonuç elde edene kadar sokaklarda eylemlerimizi her seferinde şiddetlendirerek istediğimizi alana kadar devam edeceğiz.

2. Öğrenci: İlk evrede acemiliklerimiz oldu çünkü eylem kökenli insanlar da değiliz aslında. Hakkımızın sokaklarda aranmasının gerektiğini biliyoruz, en azından bu bilince sahibiz. Kesinlikle bitmeyecek burada kalmayacak eylemimiz. Tam anlamıyla zafere ulaştığımız zaman sonuçlanacak bir eylem başlattık aslında biz. Daha çok insan katmaya çalışacağız eylemlerimize. Arkadaşımın da dediği gibi daha fazla otobüs işgal edip sesimizi daha fazla duyurmaya çalışacağız.

Mücadele Birliği / İzmir

YÖK'E EZGİLERİMİZLE BAŞKALDIRIYORUZ

1 2 Eylül darbesinin ürünü olan YÖK'ü ve onun yarattığı yoz ve apolitik kültürü protesto etmek için Çukurova Üniversitesi öğrencileri bir araya geldi.

Son zamanlarda pek bir eylemselliğin görülmediği Çukurova Üniversitesi'nde DÖB, Ekim Gençliği, DGH, YDG, Gençlik Cephesi, SGD'nin oluşturduğu platform YÖK'e karşı bir dizi eylem gerçekleştirdi.

İlk eylem olarak 25 Ekim Pazartesi günü saat 12.30'da kampüs içerisinde bulunan R-1 alanında müzik dinletisi gerçekleşti. Antakya Ayışığı Sanat Merkezinin müzik grubu olan "Güneşe Ezgi" dinletisi sundu. Etkinlik öncesinde orada bulunan sivil polisler etkinliğin süresini kısıtlamaya yönelik uyarıda bulundular. Uyarılara uyulmadığı takdirde müdahalede bulunacaklarını bildirdiler. Müzik dinletisi belirtilen süreden 20 dakika daha fazla sürdü. Buna rağmen bir müdahalede bulunulamadı. Bu durum Çukurova Üniversitesi'ndeki devrimci mücadele için önemli bir adım oldu. Etkinlikte Türkçe, Kürtçe, Arapça türküler ve marşlar söylendi. Halaylarla coşkulu bir şekilde devam eden etkinlik "Söz Veriyoruz" marşı ile sona erdi. 27 Ekim Çarşamba günü gerçekleşecek "29. Yılında YÖK'ü Tartışıyoruz" adlı panelin duyurusu yapıldı.

29. YILINDA YÖK'Ü TARTIŞIYORUZ...

27 Ekim Çarşamba günü "29. Yılında YÖK'ü Tartışıyoruz" adlı panel gerçekleştirildi. İlk olarak Akademik yönden YÖK'ü tartışmak üzere YDSB'den bir arkadaş söz aldı. Darbelerden ve onun üniversitelerden uzaklaştırdığı devrimci, ilerici öğrenci ve öğretim görevlilerinden bahsetti. YÖK'ün sermayeye hizmet ettiğini söyledi. Ondan sonra "Kültürel Yönden YÖK'ü" tartışmak üzere Ayışığı Sanat Merkezi'nden bir arkadaş söz aldı. 80 öncesinde üniversite öğrencilerinin ve o dönem sanatçıların dünyayı sorgulayıcı bir bakış açısına sahip olduklarından ve mücadelenin içinde yer aldıklarından söz etti. Bu durumun 80 darbesi ile bastırıldığını söyledi. Kitap okumanın bile yasaklandığı bir dönemden sonra düzenin amaçladığı bireyci, tüketim kültürüne boğulmuş, apolitik ve yoz kültüre sahip bireyleri oluşturmanın YÖK düzeni ile sağlanmaya çalışıldığını anlattı. Son olarak öğrenciler açısından YÖK'ü değerlendirmek adına oluşturulan platformdan bir arkadaş sözü aldı. YÖK'ün oluşturulması ile burjuva egemenlerce sermaye sınıfına hizmet edecek bir eğitim sistemi yaratıldığından, gönderilen yeni yasa ile sivil polisler odalar yapılacağından bahsetti. Üniversitelerin kafelerle doldurulduğunu böylelikle insanların bireyselliğe itildiğini anlattı. Son olarak YÖK'ün kapatılmasının çözüm olmadığını sorunun kapitalist düzende olduğunu söyledi. YÖK'e karşı olan mücadele ile sisteme olan mücadeleyi birbirinden ayrı tutmamak gerektiğini anlattı. Düzene ve düzenin oluşturduğu YÖK'e karşı devrimci mücadelenin içinde olma çağrısından sonra panel sona erdi.

DÖB / Çukurova

LİSELERDE POLİS TERÖRÜNE SON

22 Ekim Cuma Günü, Sarıgazi Mehmetçik Lisesi'nde okul çıkışında sivil ve resmi polis ekipleri kimlik kontrolü yaptılar. Kimliği olmayan iki öğrenci gözaltına alınırken bir öğrenci de bu olaya karşı çıktığı için gözaltına alınmıştı.

25 Ekim Pazartesi günü bu olayı protesto etmek için bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Liseli DÖB'ün de içerisinde olduğu kitle "Liselerde Polis Terörüne Son Mehmetçik Lisesi Öğrencileri" imzalı pankart açıp Sarıgazi Cemevi'nin önünde basın açıklaması yaptı. Yürüyüş sırasında "Katil Polis Liselerden Defol, "Faşizme Karşı Silah Başına", "Polis-İdare İşbirliğine Son", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları atıldı.

Sarıgazi Cemevi'nin önüne gelindiğinde basın açıklaması okunarak basın açıklaması sona erdirildi.

MEHMETÇİK LİSESİ ÖĞRENCİLERİNE POLİS YİNE SALDIRDI

Sarıgazi Mehmetçik Lisesi'nde 6 Kasım YÖK'ün kuruluş yıldönümünü protesto etmek için basın açıklaması yapmak isteyen DÖB, DGH, YDG'li öğrencilere çevik kuvvet ekipleri panzerlerle saldırdı.

4 Kasım günü öğle saatlerinde okul çıkışında bir araya gelen yaklaşık 60 kişilik öğrenci grubu, "Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim Devrimle Gelecek/ Mehmetçik Lisesi Öğrencileri" yazan bir pankart açarak yürüyüşe geçti.

Kısa bir zaman sonra çevik kuvvet ve panzerlerle öğrencilerin önleri kapatılarak yürüyüşe izin verilmeyeceği söylendi ve sonrasında polis saldırıya geçti. Öğrenciler saldırı sonrası ara sokaklara dağıldılar. Sivil polisin de yoğun olarak bulunduğu eylemde DÖB'lü bir öğrenci göz altına alındı. Sancaktepe Çocuk Şube'de tutulan öğrenci, 3-4 saat sonra serbest bırakıldı.

6 KASIM ÇALIŞMALARI

Devrimci Öğrenci Birliği olarak 5 Kasım Cuma günü yapacağımız eylemden önce, bu eyleme hazırlık için birçok okul ve üniversitede çalışmalar gerçekleştirdik. Bu çalışmalardan biri de Kadıköy Dershaneler Caddesi'nde gerçekleştirdiğimiz bildiri dağıtımınıydı.

Akşam saatlerinde, dershanelerin çıkış saatlerinde başladığımız bildiri dağıtımını yaklaşık bir buçuk saat sürdü. Dağıtım sırasında sadece öğrencilere değil, aynı zamanda işçi ve emekçilere de bildirimlerimizi verdik. Genç Yoldaş'ın Kasım sayısını da öğrencilere verdik. Bazı öğrenciler DÖB'ü merak ettiklerini ve tanımak istediklerini söylediler.

Bildiri dağıtımımız daha sonra işleme doğru devam etti. İşleme Meydanı'nda da bir süre dağıtım yaptıktan sonra, bildiri dağıtımını sona erdirdik.

GELECEĞİMİZİ KENDİ ELLERİMİZE ALMAK İÇİN BURADAYIZ

“Eğitimin Kapıları Emekçi Çocuklarına Kapatılmaz” diyen Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB), 5 Kasım günü YÖK’ün kuruluşunu protesto etmek için Beyazıt Meydanı’nda bir eylem yaptı.

Öğle saatlerinde Vezneciler otobüs duraklarında buluşan DÖB’lüler, Beyazıt’daki İstanbul Üniversitesi Kampüsü önüne bayrakları ve sloganlarıyla yürüyüşe geçtiler. “Yaşasın Devrimci Öğrenci Birliği”, “Gençlik Gelecek Gelecek Sosyalizm”, “Hedef İktidar, İktidar Dışında Herşey Hiçbir Şeydir”, “Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademiz Özgürlük Kazanılmaz”, “Kahrolsun Faşizm Yaşasın Devrim ve Sosyalizm”, “Bir İki Üç Daha Fazla Viyetnam Ernesto’ya Bin Selam”, “Denizlerin Yolunda DÖB Saflarına”, “Tekel İşçisi Yalnız Değildir”, “UPS İşçisi Yalnız Değildir”, “Yaşasın İşçilerin-Öğrencilerin Mücadele Birliği” sloganları atan DÖB’lüler, Beyazıt Meydanı’na ulaştığında, Kampüsten çıkan öğrencilerle karşılaştılar. Türkçe ve Kürtçe “Eşit Parasız Anadilde Eğitim” pankartı açan öğrenciler, Beyazıt otobüs duraklarından gelen öğrencilerle buluştular ve bir basın açıklaması yaptılar. Yine iki dilde yapılan basın açıklamalarının ardından Grup Munzur kısa bir müzik dinletisi verdi.

Basın açıklamasının bitmesinin ardından DÖB, kampüs ana giriş kapısının önüne geleerek basın açıklamasını okudu. Üniversiteli ve liseli gençlere çağrı yapan DÖB, eğitimin her geçen gün paralı hale getirildiğini, emekçi çocuklarına eğitimin kapılarının kapanıp sadece elit bir kesime ait hale getirildiğini anlattı. 29 yıl önce kurulan YÖK aracılığıyla üniversitelerden binlerce sosyalist ya da demokrat profesörün, öğrencilerin okullardan atıldığını, soruşturmalara uğradığını, faşistlerin yuvası

haline getirilmeye çalışıldığını ama başarısız olmadığını anlattı. “İşte bugün yine sokaklardayız” diyen devrimci öğrenciler, “Bugün emekçiler kapitalizme karşı grev, işgal ve diğer mücadele yöntemlerini uygulamakta tereddüt etmiyorsa, bugün yoksul Kürt halkı ve onun cesur gençliği yasaklanmış diliyle zafer türkülleri söylüyorsa, üniversitelerde devrimci öğrenciler devrim ve sosyalizm şiarlarını haykarmaktan geri durmuyorsa, kapitalizmin azgınca sömürüsüne ve faşizmin baskısına rağmen işçiler, emekçiler, gençler mücadelesini aralıksız sürdürüyorsa devrim kaçınılmazdır” dediler.

“Geleceğimizi kendi ellerimize almak için buradayız” diyor DÖB. “Ezilen ve sömürülen halklarla birlikte olduğumuzu ilan etmek için buradayız. Sermaye sınıfının azgınca sömürüsüne tabi olan işçi ve emekçilerle, yoksul köylülükle mücadelemiz aynı olduğu için buradayız. Devrim mücadelesinde tutsak düşen, faşizmin zindanlarındaki devrimci tutsakların özgürlüğü için buradayız. Üniversiteleri devrimin kalesi haline getirmek için buradayız. İnsanlığın ve gençliğin tek umudu olan sosyalizm için buradayız” diyorlar açıklamalarında.

Basın açıklamasının ardından eyleme “Yaşasın İşçilerin-Öğrencilerin Mücadele Birliği” pankartıyla katılan Devrimci İşçi Komiteleri (DİK) söz aldı. İşçiler ne zaman direnişe geçse onların yanında ilk yer alanların öğrenciler olduğunu, o yüzden işçilerin de öğrencilerin yanında yer alması gerektiğini söyledi DİK. DİK’li işçilerin yanında, Tekel ve Okmeydanı SSK işçileri de yerini almıştı.

Eylemleri sona erip geldikleri yönde dağılan DÖB’lü öğrenciler, Mehmetçik Lisesi Direnişin Simgesi” sloganlarını attılar.

Saatler 14.30’a gelirken bu defa Devrimci Öğrenciler, İstiklal Caddesi üzerinden Taksim Meydanı’na geçtiler basın açıklamalarını yapmak üzere. “Eğitimin Kapıları Emekçi Çocuklarına Kapatılmaz” pankartı açan DÖB’lüler, iktidar mücadelesini emekçilerle birlikte yükseltme çağrısı yaptılar öğrencilere. Ve “Sermaye sınıfına karşı her alanda mücadeleyi yükseltelim. Bir kez daha haykıralım: Yaşasın Devrim! Yaşasın Komünizm” dediler ve yine sloganlarla eylemlerini bitirdiler.

İZMİR'DE YÖK PROTESTOLARI

Ege Üniversitesi

5 Kasım Cuma günü saat 12.00'de İzmir'de Ege Üniversitesi öğrencileri YÖK'ün 29. Kuruluş yıldönümünü protesto etmek amacıyla bir araya geldi.

Yaklaşık 150 öğrencinin katıldığı eylemde "Paralı Eğitime ve Geleceksizleştirmeye Karşı Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim İstiyoruz" pankartı açıldı. Yürüyüş Edebiyat Fakültesi önünden başlayarak birçok fakültenin önünde durularak ajitasyon konuşmaları yapıldı. Yürüyüş sırasında sık sık "YÖK Kalkacak Polis Gidecek Üniversiteler Bizimle Özgürleşecek", "Eşit, Parasız Anadilde Eğitim", "Koşulsuz Formasyon İstiyoruz", "YÖK, Polis, Medya Bu Abluka Dağıtılacak", "Katil Polis Hesap Verecek" sloganları atıldı.

Son olarak çarşının içinden geçilerek, sürekli neden YÖK'e karşı eylem yapıldığı anlatıldı diğer öğrencilere. Çarşığı geçtikten sonra dört yol ağzını trafiğe kapatan öğrenciler basın açıklamasını burada okudular. Basın metninde öğrencilere karşı yapılan birçok haksızlıktan bahsedilirken YÖK gibi kurumların öğrencilerin beynini bulandırdığı, alıklaştırdığı ve duyarsızlaştırdığına da değinildi. Ayrıca epeydir Formasyon eylemleri yapan öğrencilere de değinilirken polisün üniversitelerdeki katil yüzüne de dikkat çekildi.

Basın metninin okunmasının ardından Edebiyat Fakültesi'nin önüne kadar yürünerek eylem sonra erdirildi.

9 Eylül Üniversitesi

12 Eylül 1980 darbesinin bir ürünü olan Yök'ün dağıtılması için 9 Eylül Üniversitesi'nde bir eylem yapıldı. Saat 12.00'de 9 Eylül Hukuk Fakültesinin önünde toplanan öğrenciler "Geleceğimiz ve Özgürlüğümüz için Yök'e Hayır. Eşit, Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim" pankartıyla sesli ajitasyon yaparak kampüs içinde yürümeye başladılar. Hukuk Fakültesinden İktisadi ve İdari Bilimlere gelen öğrenciler yürüyüş sırasında şunları dile getirdiler;

"YÖK'ün kuruluşundan bugüne üniversiteler açık cezaevi haline getirildi. Yurtsever, devrimci ve demokrat öğrenciler okullardan uzaklaştırıldı... Bugün üniversitelerde parasız hiçbir işlem yapılamıyor. Bu emekçi çocukların üniversitede okumasını zorlaştırıyor ve inşaatlarda çalışmaya itip ölümlerine neden oluyor..." Yapılan konuşmalar arasında ara ara "Parasız Bilimsel Demokratik Eğitim", "Sermaye Defol Üniversiteler Bizimdir", "Yök Kalkacak Polis Gidecek üniversiteler bizimle özgürleşecek", "Diplomalı İşsiz Olmayacağız" sloganları atıldı.

İktisadi ve İdari Bilimler fakültesi önünden basın metninin okunaca-

ğı Yabancı Diller Yüksekokulu Fakültesine yürüldü. Yürüyüş sırasında sesli ajitasyonlara devam edildi. "Dicle Üniversitesinde fakülteler arasına duvar örüyorlar. Bu duvarların amacı öğrencilerin birbirleriyle görüşmemesi ve toplumsal sorunların üzerine fikir alışverişi yapmalarını içindir... Bildiğiniz gibi Tınaztepe Kampüsündeki arkadaşlarımız kampüs içinde ücretsiz ulaşım için yaptıkları eylemlerinde, ücretsiz ulaşım hakkı kazanmışlardır. Görüyoruz ki ancak mücadele ederek kazanımlar elde edebiliriz... Üniversitelerde bulunan polislerin öğrencilere karşı yaptıklarını ve katlettikleri öğrencileri unutmadık..." Yürüyüş sırasında yapılan konuşmalar arasında "Ali Serkan Eroğlu Yaşıyor, Aydın Erdem Yaşıyor, Şerzan Kurt Yaşıyor", "Katil Polis Üniversiteden Defol", "Polis Dışarı Bilim İçeri", "Birleşe Birleşe Kazanacağız", "Diplomalı İşsiz Olmayacağız", "Eşit, Bilimsel, Anadilde Eğitim" sloganları atıldı. Yabancı Diller Yüksekokulu Fakültesine gelindiğinde basın metni okundu. Basın metninde şunlara değinildi;

"Mesleki ünvanlarımızı içini boşaltarak gasp eden kapitalist eğitim anlayışı her bir öğrenciyi yarının diplomalı işsizleri haline getirmektedir... İlköğretim sıralarında başlayan sınavlar maratonu gençliğimizi kuşatır, geleceğimizi kararır hale gelmiştir. Öğrencileri ve ailelerini bitap düşüren mevcut sınavlar sisteminden karlı çıkan tek kesim ise sayısız dershane ile gençliğimizi ipotek altına alan sermayedarlardır... Devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere saldıran faşistlerle, polis ve idarenin bugüne dek yaptığı ve halen yapmakta olduğu iş birliğini unutmadık. Daha özce söyleyecek olursak : Ne arkadaşlarımız Ali Serkan Eroğlu'nu, Aydın Erdem'i, Şerzan Kurt'u ne de onları aramızdan alan katillerin kim olduğunu unutmadık!... Eşit elemeye dayalı sınav sisteminin kaldırıldığı, öğrencilerin ulaşım, barınma, sağlık gibi temel haklarının ücretsiz sağlandığı, öğrencilerin ana dillerinde ve bilimsel olan bir eğitime katıldığı, bilimsel bilgi üretiminin sermayenin çıkarları doğrultusunda değil insanlığın ihtiyaçları doğrultusunda yapıldığı bir eğitim sistemi istiyoruz ve bu eğitim sistemini kendi ellerimizle kuracağız..."

Basın metni okunduktan sonra kitle olaysız bir şekilde dağıldı.

Alsancak'ta YÖK Protestosu

Ege ve 9 Eylül Üniversitelerinde yapılan YÖK protestolarından sonra Saat 18.00'de Alsancak Gazi İlköğretim Okulu'nun önünden başlayıp ÖSYM'ye kadar bir yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirildi.

Saat 18.00'de başlayan yürüyüşe direnişlerinin 194. gününde olan UPS Kargo işçileri, İzmir Sendikalar Birliği, Formasyon öğrencileri de eyleme destek verdiler. Yürüyüş sırasında DÖB'lü öğrenciler "Zafer Denizlerin Yolunda İşçi Sınıfının Yanında Demokratik Halk Devrimi İçin Savaşmaktan Geçer" pankartını açarken yürüyüş sırasında "Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam", "Denizlerin Yolunda Devrim Saflarına", "Gençlik Gelecek Gelecek Sosyalizm", "UPS İşçisi Yalnız Değildir", "İşçi Öğrenci Elele Mücadeleye", "UPS İşçisi Direnişin Simgesi", "Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz", "Akademik Özgürlük Devrimle Gelecek", "Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği" sloganlarını attılar.

Basın açıklamasına başlamadan önce devrim, sosyalizm ve özgürlük mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşu gerçekleştirildi. Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde bulunan ÖSYM'nin önüne gelindiğinde sloganlar ortaklaştırılarak basın metni okundu. Okunan basın metninden sonra UPS İşçisi Şahin Başaraner, İzmir Sendikalar Birliği adına Eğitim Sen 2 Nolu Şubesi'nden bir arkadaş ve formasyon eylemlerini yapan öğrenciler adına da bir öğrenci kısa konuşmalar yaptılar. Basın metninin ve konuşmaların ardından eylem kısa bir müzik dinletisiyle son buldu.

Mücadele Birliği / İzmir

MERSİN ÜNİVERSİTESİ'NDE 6 KASIM

1980 askeri darbesinin ürünü olan YÖK'ün kuruluş yıldönümü 6 Kasım'a Mersin Devrimci Öğrenci Birliği olarak günler öncesinden hazırlandık. Mersin Üniversitesinde afiş, bildiri ve stant çalışmaları yaptık.

2 Kasım Salı günü Mersin Devrimci Öğrenci Birliği olarak Çiftlikköy Kampüsü içerisinde afiş çalışması yaptık. Devrimci Öğrenci Birliği imzalı "Kapitalizm Sömürü ve Soygün Demektir. Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim Sosyalizmde" yazılı afişlerimizi öğrencilerin yoğun olduğu bölgelerde yaptık. Saat 11.00'de Üniversitenin çarşısında DÖB standı açtık. Standımızdaki kendi yayınevimizin çıkardığı kitaplar, Genç Yoldaş Dergisi ve Mücadele Birliği Dergilerimizin yanı sıra posterlerimiz öğrencilerin yoğun ilgisiyle karşılandı.

Mersin Üniversitesi öğrenci örgütlerinden oluşan Devrimci Öğrenci Birliği'nin de içinde yer aldığı "Mersin Üniversitesi YÖK Karşısı Birlik" kuruldu. "YÖK Karşısı Birlik" tarafın-

dan hazırlanan bildiri yemekhaneler içinde, fakültelerde ve öğrencilerin yoğun olduğu bölgelerde dağıtıldı. Bildiride 5 Kasım'da yapılacak olan yürüyüş ve basın açıklamasının duyurusunun yanı sıra YÖK'ün üniversiteler üzerindeki baskısına ve son dönemdeki öğrencilere yapılan baskılara yer verildi.

3 Kasım Çarşamba günü Yenişehir Kampüsünde bildiri dağıtımı yapıldı. Bildiri dağıtımının yanı sıra eyleme çağrıda bulunuldu. Aynı gün içinde Mersin Radyo Ses'de program yapıldı. Programın konusu 6 Kasım ve YÖK'tü. Konuşmacılardan biri de Devrimci Öğrenci Birliği'nden bir arkadaşımızdı. Konuşmasında YÖK'ün kuruluş tarihçesini ve öğrenciler üzerindeki etkilerinin yanı sıra Kapitalist sistemin kendini var etme çabalarının boşa çıkacağını ve yok olmaya mahkum olduğunu anlatarak işçi ve emekçileri mücadeleye davet etti. Program sonlarında 5 Kasım'daki eyleme çağrıda bulunuldu.

4 Kasım Perşembe günü Üniversite içerisinde DÖB standı açarak, DÖB afişleri yaptık. Yanı sıra üzerinde "Eşit, Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim İçin Mücadeleye" yazılı, 5 Kasım'ın duyurusunu yapan afişler yaptık.

5 Kasım Cuma günü DÖB standımızı yine her zamanki yerine açarak çalışmalarımıza başladık. Saatler 12.00'yi gösterdiğinde "YÖK KARŞISI BİRLİK" bileşenleri Fen-Edebiyat Fakültesi önünde toplanarak "Eşit, Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim" yazılı "Mersin Üniversitesi YÖK Karşısı Birlik" imzalı pankartının yanı sıra "Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz" yazılı pankart açıldı. Bizler de Devrimci Öğrenci Birliği olarak bayrağımızla ve dövizlerimizle yerimizi aldık.

Cumhuriyet meydanına yürüyüşe geçildiğinde sık sık "Eşit, Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim", "Be Zıman Jiyan Nabe", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları atıldı. Cumhuriyet Meydanı'na gelindiğinde önce Eğitim-Sen basın açıklaması yaptı. Daha sonra "YÖK Karşısı Birlik", basın açıklamasını yaptı.

Yapılan açıklamada "12 Eylül 1980 faşist darbe sonrasında 6 Kasım 1981'de kurulan YÖK, 1982 darbe anayasasıyla güvence altına alınmıştır. Bu güvenceyle beraber, faşist grupları koruma altına almak, üniversiteleri emperyalist saldırganlara ticarethane olarak peşkeş çekmek, sorgulayan, araştıran, düşünen, parasız, bilimsel ve anadilde eğitim isteyen öğrencileri okuldan atmakla, uzaklaştırmalarla polis, faşist grupları ve özel güvenlik işbirliği ile öğrenciler üzerinde baskı yaratmakla övünen bir kurum olarak kuruldu..."

Bugün emperyalizm bir bütün olarak derin bir ekonomik krizin içerisinde. İşsizlik, yoksulluk emekçilerin yaşamdan kovulmasına neden olmaktadır. İşte bu krizin ürünü olarak eğitim alanında başlatılan bu süreç ile üniversitelerin emperyalist şirketlerin ve patronların talepleri doğrultusunda işlemesine daha da hız verilmiştir... Eğitim ticaretleşmekte, 'eğitim pazarında' yerli ve yabancı sermayenin yatırım olanakları geliştirilerek paralı eğitimin farklı yöntemleri uygulanmaktadır... Kapitalizmin bizlere sunduğu "paran kadar eğitimidir" Hayatımızı ve geleceğimizi almak istiyorsak YÖK gibi kurumları bize dayatan sisteme karşı mücadele etmekten başka çıkar yolumuz yoktur." denildi.

Sloganlarla devam eden eylem, Kürtçe marşlar ve halaylarla son buldu.

Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz

Devrimci Öğrenci Birliği / Mersin

YÖK'Ü DAĞITACAĞIZ!

Çukurova Üniversitesi'nde yaklaşık bir ay önce başlayan YÖK'ü protesto çalışmaları, 3 Kasım Çarşamba günü saat 12.15'de gerçekleşen bir eylem ile sona erdi. Çalışmalar ilk olarak müzik dinletisi ve YÖK'ü tartıştığımız panel ile başladı. Bunların haricinde bildiri dağıtımları da yapıldı. Eylemi DÖB, Gençlik Cephesi, Ekim Gençliği, YDG ve SGD ortak örgütledi.

Eylem günü dersten çıkan öğrencilere megafon ile ajitasyon yapılarak eyleme katılım çağrısı yapıldı. Saat:12.15'de "YÖK'ü Dağıtacağız Düzenini Yıkacağız" yazılı pankart ile Son Durak Kafe önünde yürüyüşe başlandı. Yürüyüş sırasında; "Parasız, Bilimsel, Ana Dilde Eğitim", "YÖK, Polis, Medya Bu Abluka Dağıtılabilecek", "YÖK Kalkacak Polis Gidecek! Üniversiteler Bizimle Özgürleşecek", "Sermaye Defol! Üniversiteler Bizimdir", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Be Zıman Jiyan Nabe" sloganları atıldı.

Basın metni okunmadan önce orada bulunan öğrencilere düzenin ve düzenin oluşturduğu YÖK'ün öğrenciler üzerinde bıraktığı olumsuz etkilerden söz edildi. 29 yıl önce YÖK'ün kurulmasıyla birlikte öğrencilerin birer yarı atı gibi aşamalı sınavlardan geçirilmesinden, üniversitelerin içinin boşaltılmasından, üniversitelerde sivil polislerin öğrenciler üzerinde baskı oluşturmasından bahsedildi. Okunan basın metninde şu ifadeler yer verildi: "Toplumun tüm ezilen kesimleri gibi, öğrenci gençliğin örgütlü mücadeleyi yükseltmesi halinde sermayenin saldırılarını püskürtebilecek, YÖK'ü dizginleyebilecek ve üniversitelerin eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim verilen merkezler haline gelmesi için doğru yolda bir adım daha atılmış olacak.

İşte bunun için tüm öğrencileri YÖK ve YÖK düzenini dağıtmak için devrimci mücadeleye çağırıyoruz". Daha sonra marşlar ile R-1 alanına geçildi. R-1 alanında bir DÖB'lü arkadaş Nazım Hikmet'ten "Hürriyet Kavgası" adlı şiiri okudu. Şiirin okunmasının ardından etkinlik halaylarla sona erdi...

Devrimci Öğrenci Birliği / Çukurova

ANADOLU ÜNİVERSİTESİNDE YÖK PROTESTOSU

5 Kasım günü YÖK protestosu için bir araya gelen öğrenci geçlik hareketleri, kitlesel bir eylemle saldırılara karşı geri adım atılmayacağını, mücadelenin büyüyeceğini kanıtladılar. 4 Kasım günü eylem hazırlıklarının çalışmalarını yürüten öğrencilere polis-ÖGB işbirliğiyle bir saldırı gerçekleştirilmişti. Saldırı İki Eylül Yerleşkesi Yabancı Diller Yüksekokulu kantininde gerçekleşmişti. Kantin ÖGB'nin ve polisin azgınca saldırısıyla adeta savaş alanına dönmüştü. Birçok arkadaşımız saldırıda çeşitli yerlerinden yaralanmıştı. Bunun üzerine üniversiteden şehir merkezine doğru bir yürüyüş gerçekleştirdik. Çarşı MİGROS önündeyse bir açıklama yapıldı. Saldırıyla birlikte farklı zamanlarda, farklı saatlerde yapılacak YÖK protestoları ortaklaştırıldı.

Akademik sorunların yer aldığı ve daha çok demokratik taleplerin yer aldığı bir eylem örgütlendi. Biz Devrimci Öğrenci Birliği olarak politik sorunların işlendiği, politik hedeflerin yer aldığı bir eylem düşünmüştük ve zaten böyle bir eylem örgütlemek için DÖB, DPG, DYG Ekim Gençliği ve Genç-Sen bileşenleri olarak uzlaşmıştık. Ancak saldırılar karşısında ortak YÖK protestosu gerçekleştirmek için saatler kala bizim de gerekli gördüğümüz bazı eklemeler de basın metninde yer alınca tek ve kitlesel bir eylem kararı aldık.

Eylem yaklaşık olarak saat 14.00'de sloganlarla ve alkışlarla ana giriş kapısında başladı. Yürüyüş sırasında sık sık faşizme karşı sloganlar atıldı. Ayrıca yürüyüş esnasında ajitasyon konuşmalarıyla kampüs içerisindeki öğrencilerin eyleme katılımı istendi. Yürüyüş rektörlük önüne kadar sürdü. Rektörlüğün önünde bir süre slogan atıldı. Sloganların ardından basın açıklaması okundu. Açıklamada özellikle saldırılara değinildi ve saldırılar karşısında mücadelenin süreceği vurgulandı. Eşit ve parasız bir eğitim (sınıflı toplumlarda ne kadar geçerli, doğru olduğu tartışma konusu olsa da) talebi dile getirildi. Ayrıca metnin sonunda saldırıların sadece gençliğe yönelik olmadığı; Kürt Halkına ve işçilere, emekçilere yönelik olduğu söylendi ve bu saldırılar karşısında gençliğin, Kürt Halkının, işçi ve emekçilerin ortak mücadeleyi yükseltmesi için çağrıda bulunuldu.

Açıklamanın ardından eylem halaylarla ve türkülerle devam etti. Kısa bir zaman sonra bir gün önce alındıkları gözaltından sonra mahkemeye çıkarılan ve serbest bırakılan 10 arkadaşımız rektörlüğün önüne sloganlarla geldiler. Artan coşkuyla birlikte "Bedel Ödedik, Bedel Ödeteceğiz" sloganı atıldı. Bir süre daha sloganlar devam etti ve sonrasında kampüs MİGROS önüne doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüş sırasında polise ve ÖGB ye yönelik sloganlar devam etti.

MİGROS önüne gelen kitle burada halaylar kurarak eylemlerine devam ettiler. Halayların ardından eyleme son verildi.

Devrimci Öğrenci Birliği / Eskişehir

FAŞİST UYGULAMALARA İZİN YOK

Dicle Üniversitesi'nde öğrencilerle polis arasında çatışma çıktı. Yaklaşık bir saat süren çatışmada 40 gözaltı var. Ayrıca çatışmada 6 öğrenci yaralandı.

Dicle Üniversitesi öğrencileri 3 Kasım'da hem 6 Kasım YÖK için, hem de fakülteler arası örülen duvar için, saat 12.00'de Fen Fakültesi'nin önünde bir eylem düzenledi. Eylem ayrı ayrı Fakülte öğrencilerinin yürüyüşü ve Fen Fakültesi'nin önünde toplanmasıyla başladı. Türkülerle halaylarla başlayan eylem, Fen Fakültesi'nin önünden Diş Hekimliği'nin önüne doğru yürüyüşle devam etti.

Diş Hekimliği Fakültesi'nin önüne gelindiğinde kitle, polis barikatıyla karşılaştı. Tıp Fakültesi'nin önüne yürümek isteyen kitleye engel olan polisler öğrenciler arasında tartışma çıktı. Kısa süren bir arbedenin ardından, polis öğrencilere tazyikli su ve yoğun gaz bombalarıyla saldırdı. Öğrenciler de polise taşla cevap verdi. Yoğun taş yağmurunun olduğu Diş Hekimliği Fakültesi'nin önündeki çatışmanın ardından kitle Fen Edebiyat Fakültesi'nin önüne gelip orada barikat kurdu.

Bir süre çatışmanın ardından arkadan kuşatmaya gelen çevik kuvvet polislerini gören eylemciler Mühendislik-Mimarlık Fakültesi'ne doğru hareket etti. Hareket esnasında yine polise karşı taş kullanıldı. Mühendislik-Mimarlık Fakültesi'nin önünde süren kısa süreli çatışmanın ardından öğrenciler fakülte içine girdi. Fakülteye girmeye çalışan polislerle öğrenciler arasında yine çatışma çıktı. Bu-

radaki çatışmanın ardından öğrenciler dağıldı.

Fen Fakültesi'ne sığınan öğrencilere ise polis fakülte içinde gaz bombası attı. Yoğun gaz bombasından bir çok öğretim görevlisi ve öğrenci nefes almakta güçlük çekti.

Dicle Üniversitesi öğrencileri bu eylemle, ne üniversitedeki duvara ne de faşist uygulamalara izin vermeyeceğini gösterdi.

KÜRDİSTAN FAŞİZME MEZAR OLACAK

Devrimci Öğrenci Birliği / Amed

BEYAZIT'TA POLİS SALDIRISI!

5 Kasım Cuma günü Beyazıt Meydanı'nda, 6 Kasım 1981 yılında kurulan YÖK'ü protesto eylemleri gerçekleşti. Aynı gün üç farklı eylemin gerçekleştiği Beyazıt'ta, hem sivil faşistlerin hem de resmi faşistlerin huzursuzluğu yüzlerinden okunuyordu.

Polis panzerler, su sıkma araçları ve çevik kuvvetle yoğun önlemler almıştı. Aynı zamanda sivil faşistler de iplerinden çözülmek için hazır bekletiliyordu. Devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler eylemlerini bitirdikten sonra toplu bir şekilde Beyazıt Tramvay Durağına doğru dağıldılar. Çevik kuvvet ve sivil polislerin takip ettikleri öğrencilerin önü Tramvay durağının önünde kesildi. Çevik kuvvet ve sivil polisler devrimci öğrencilere coplarla saldırdılar.

Yaşanan çatışmada 22 öğrenci gözaltına alındı. Gözaltında çevik kuvvetin devrimci öğrencilere vahşice saldırdığı öğrenildi. Üç polis yaşanan çatışma sırasında, inşaattan düşerek yaralandı. Gözaltına alınan öğrenciler arasında 5 DÖB'lü öğrenci de bulunuyordu.

Gözaltına alınan öğrenciler 6 Kasım günü akşam saatlerinde serbest bırakıldı.

MERSİN ÜNİVERSİTESİ'NDE FAŞİST SALDIRI

Mersin Üniversitesi'nde 8 Kasım günü öğle saatlerinde faşistler, devrimci-demokrat öğrencilere saldırdı.

Çiftlikköy Kampüsü Teknik Bilimler Meslek Yüksek Okulunda faşist grubun saldırısıyla, Gençlik Muhalefeti üyesi Tayfun Çelik demir sopalarla dövülerek bıçaklandı. 33 RC 813 plakalı özel araca binip kaçan faşistler, 2 öğrenciye çarparak olay yerinden yine ellerini kollarını sallayarak kaçtılar. Derya Kaya ve Didem Arıcı isimli iki öğrenci hastaneye kaldırıldı. Yoğun bakıma alınan öğrencilerin durumunun ağır olduğu belirtildi.

Yaralanan Çelik'in tedavisi sürerken öğrenciler ile hastane güvenlikçileri arasında acil servis içinde arbede yaşandı. Olay yerine gelen Rektör öğrencilerden birine yumruk atınca Rektörün korumalarıyla öğrenciler arasında gerginlik arttı. Bunun üzerine fakülteye çok sayıda polis ekibi sevk edildi. Polisler öğrencileri göz altına almak isteyince tekrar gerginlik yaşandı. Polisler tarafından 3 öğrenci gözaltına alındı.

Daha önceki bu tarz saldırılar her seferinde karşı konulmalar ile geri çevrilmişti. Bir hafta öncesinde, polislerin silah çekmesi ve sonrasında ise Teknik Bilimler bölümünde ülkücü faşistlerin devrimci öğrencilere saldırması ve YÖK eylemlerinde yaşanan bıçaklı saldırı ve bugün yaşanan bu olay devrimden ve devrimcilerden korkunun belirtisidir.

Devrimci Öğrenci Birliği / Mersin

ANKARA'DA 6 KASIM

6 Kasım Cumartesi günü YÖK'ü protesto eylemi için Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü önünde toplanmaya başlayan kitle, saat 11.00'de kampus önünden Sakarya Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca "Sermaye Defol Üniversiteler Bizimidir!", "YÖK Kalkacak, Polis Gidecek, Üniversiteler Bizimle Özgürleşecek!", "YÖK, Polis, Soruşturmalar... Bu Abluka Dağıtılacak!", "Katil Polis Üniversitelerden Defol!", "YÖK'e Hayır!", "Eşit Parasız Anadilde Eğitim" sloganları sık sık atıldı. Tıp Öğrenci Kolu, DYG, Tüm-İGD, YDG, ÖEP, Proleter Devrimci Gençlik, Ekim Gençliği, DPG, HÜÖD, DTCF öğrencileri, Genç madenciler, LGBTT, Anarşistler, SDH, DPG, Devrimci İşçi Partisi, Emek Gençliği, Devrimci Gençlik Birliği, SÖZ dergisi ve Genç-Sen'in kendi pankartlarıyla katıldığı eyleme, Devrimci Öğrenci Birliği de destekçi olarak katıldı.

Devrimci Öğrenci Birliği, eyleme "Gençlik Devrimle Özgürleşecek" pankartıyla katıldı. Yürüyüş boyunca "UPS İşçisi Yalnız Değildir!", "TEKEL İşçisi Yalnız Değildir!", "Gençlik Devrimle Özgürleşecek!", "Yaşasın İşçilerin, Öğrencilerin Mücadele Birliği", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Akademik Özgürlük Devrimle Gelecek!", "Yaşasın Devrim! Yaşasın Sosyalizm!" gibi sloganlar atıldı.

Sakarya Meydanı'na girmeye başlayan katılımcı kurumların ses aracından selamlanmasının ardından, devrim mücadelesinde ölümsüzleşen devrimciler için saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşu sonrası ortak basın metnini okuyan Tekin Sürücü, öğrenciler olarak baskı aygıtı olan YÖK ile hiç zaman barışmadıklarını dile getirdi. Sürücü, darbenin katliamlarla, işkenceler ve idamlarla ülkeyi baskı altına aldığını YÖK eli ile de üniversiteleri baskı altına aldığını söyleyerek soruşturma ve ceza terörüne vurgu yaptı. Bu saldırıların

mücadele ile boşa çıkarılacağını ifade eden Sürücü, üniversitelerdeki paralı eğitim saldırılarına da değindi. Gençliği derin bir geleceksizliğin beklediğini ifade etti. Muğla Üniversitesi öğrencisi Ömer Çetin'in harç parası biriktirmek için inşaatta çalışırken iş cinayetine kurban gittiğinin hatırlatıldığı açıklama, mücadele çağrısı ile sonlandırıldı.

Ortak açıklamanın ardından kürsü direnişçi işçilere ve soruşturma-ceza terörüne maruz kalan öğrencilere bırakıldı. İlk sözü DTCF'de soruşturma terörüne maruz kalan Zübeyir Sızıcı isimli yurtsever öğrenci aldı. Konuşmasını Kürtçe yapan öğrenci anadilde eğitim talebini ele aldı ve Kürt hareketinin demokratik bir toplum yaratma çabasına destek vermesini istedi.

Ardından YTÜ'de soruşturma-ceza terörüne karşı direnişte olan YTÜ direnişçisi Dilbirin Acar bir konuşma yaptı. Soruşturmanın devrimci-siyasal faaliyeti üniversitelerden silmek için bir araç olarak kullanıldığına dikkat çeken Acar, direniş sürecini aktardı. Gençliğin bu saldırıları birlikte parçalayacağına değindi.

Daha sonra TEKEL işçisi söz aldı ve İstanbul 4. Levent'te eylemlerine devam eden TEKEL işçilerinin selamını getirdiğini belirterek konuşmasına başladı. "4/C'ye Hayır!" diyen TEKEL işçisi herkese iş ve güvenle gelecek talebiyle konuşmasını bitirdi.

Kürsüden konuşan direnişçi işçilerden bir diğeri ise BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan'dı. Konuşmasında, tersane işçilerinin birer cehennem olan tersanelerde çalışmak durumunda bırakıldığını ve burayı cennete çevirecek olanınsa yine işçi ve emekçiler olduğunu vurguladı.

Direnişçilerin konuşmalarının ardından HÜÖD, DTCF Öğrencileri ve TUM-İGD adına da birer konuşma yapıldı. Yaklaşık 1500 kişinin katıldığı eylem, Bandista konseri ile sona erdi.

Eylem alanında ise, DÖB imzalı bildirimler yoğun bir biçimde dağıtıldı ve Genç Yoldaş dergisinin son sayısının satışı yapıldı.

Devrimci Öğrenci Birliği / Ankara

ERUSLU'DA 4 İŞÇİ İŞTEN ÇIKARILDI

Petrol-İş Sendikası 6 Kasım 2010 tarihinde saat 12:30'da Eğitim-Sen binasında bir basın açıklaması düzenledi. Antep-Başpınar 4. Organize Sanayi Bölgesi'nde uzun zamandır örgütlenme faaliyeti yürüten Petrol-İş Sendikası'na üye olan 4 işçi işten çıkarıldı. Petrol-İş Sendikası adına açıklama yapan Adıyaman Şube Başkanı Zeynel EROĞLU; Antep-Organize Sanayi Bölgesi'nde daha önce örgütlenmelerinin olmadığını, kendi iş kolları olan Eruslu Sağlık Ürünleri A.Ş. adlı fabrikada işçilerin 12 saatten fazla çalıştırıldıklarını, hafta sonu tatilinin ve bayram tatillerinin bile verilmediğini, yemeklerinin kötü, çalışma koşullarının son derece ağır olduğunu ve buna karşı çıkan işçilerin de hakarete maruz kaldıklarını, işten atılma tehlikesiyle karşı karşıya kaldıklarını belirtti.

Eroğlu açıklamasında; "Eruslu Sağlık Ürünleri Fabrikasında bu haklarını kullandıkları için işçilerin başına gelenler ibret vericidir. İşçilerin sendikaya üye olduğunu öğrenen işverenin ilk yaptığı üyemiz olan 4 işçi arkadaşımızı işten atmak oldu. Bu haksız yere işten atmaya tepki göstermek ve işten atılan bu 4 arkadaşımıza destek olmak isteyen üyemiz işçiler fabrika içinde zorla alıkonularak üzerlerine kapı kilitlenmiştir. İçerde üretim yapmalarına izin verilmeyen işçiler dört gün boyunca işletme içinde tutularak, sürekli baskı ve tehditlere maruz kalmışlardır. İçerde telefonları zorla toplanarak ve dışarı çıkmalarına hiçbir şekilde izin verilmeyerek tam anlamıyla esir muamelesi gören işçiler emniyet yetkililerinin de gözleri önünde sürekli tazminatsız işten atılmakla tehdit edilmişlerdir. Daha önce üyemiz işçilerinin işyeri müdürü Osman Kaymaz tarafından küfürlü ve hakaretli tehditlere maruz kaldığı bu fabrikada son dört gündür tam bir hukuksuzluk işçilere yönelik tam bir zulüm yaşanmaktadır. En son iki gün önce içerde zorla tutulan işçiler fabrikaya noter getirilerek, patronun ve müdürlerin baskısı altında polis gözetiminde sendikamızdan zorla istifa ettirilmiş ve Öz İplik-İş Sendikasına üye yapmışlardır" diyerek ayrıca polislerin de işçilere sendikadan vazgeçmeleri konusunda baskı uyguladığını belirtti.

Eroğlu açıklamasında basının, kitle örgütlerinin ve demokratik kamuoyunun bu insanlık dışı uygulamalar karşısında sessiz kalmaması gerektiğini dile getirdi.

Açıklamaya Mücadele Birliği Platformu, TÜMTİS, Eğitim-Sen, SES, Genel-İş ve demokratik kitle örgütleri de destek verdi.

Mücadele Birliği /Antep

ARTIK SENDİKAYA RAHAT GİREMeyeCEKLER!

23. GÜN

Tekel işçilerinin 23. güne giren eylemleri, sabah hazırlanan kahvaltı ve sonra gelen ziyaretçilerle sohbetlerle sürdü.

Öğle saatinde, Tekel işçisi Salih İnceağaç'ın şeker hastası olmasından dolayı tansiyon ve şekerinin 30'lara kadar düşmesi işçi arkadaşlarını tedirgin etti. Rahatsızlığı artan işçi, çağrılan ambulansın ilk müdahalesiyle kendine geldi.

Ziyaretçiler gelmeye devam ederken sohbetler sürüyordu. Öğlen yemeği hazırlığından sonra Tek Gıda İş Sendikası Şube başkanı Muzaffer Dilek'in, sendikadan çıkışını gören Tekel işçileri, yumurta atarak protesto ettiler. Panikleyen başkan, Tek Gıda İş Sendikası'na geri döndü.

Yumurta yağmuruna tutulan arabasını temizletip biraz bekledikten sonra, işçilerin yemeklerini yemek için masalarına oturmalarını fırsat bilerek kaçmaya çalıştı. Bu, işçilerin gözünden kaçmadı, öfkelenen işçilerden biri hızla koşarak sendikacıyı teşhir etti. İşçiler "Bunlar bizim paramızla saltanat sürüyor, bunlar hepsi bizim işçilerin paralarıyla yapılmış. Hepsi de araba, korumalarıyla geziyorlar, korumalarının parası bile bizim aidatımızla ödendi-

yor" dediler. "Kahrolsun Sendika Ağaları", "Hesaplaşma Günü Korkunç Olacak" sloganları atıldı. "Bu panikten sonra artık bu sendikaya sendikacılar rahat rahat giremeyecek" dediler.

24. GÜN

Tekel işçilerinin 24. günü... Soğuk sağanak yağışlı bir güne uyanıyoruz. Bugün işçilerin aralarından görevlendirdikleri iki arkadaşları, siyasi partileri ve sendikaları ziyarete gidiyor.

Akşama doğru Devrimci Öğrenci Birliği'nden (DÖB) devrimci gençler işçileri ziyarete geliyorlar çadıra. 78 günlük Ankara direnişinin derslerinden konuşuyorlar. Devrimci öğrenciler çıkardıkları Genç Yoldaş dergisini veriyorlar işçilere, bu arada 6 Kasım'da yapılacak yürüyüşe davet ediyorlar onları.

Bir süre sonra bir öğrenci grubu daha geliyor Tekel direniş çadırına. Yıldız Teknik Üniversitesi'nde birkaç gün önce haklarında soruşturma başladığı gerekçesiyle okula girişleri yasaklanan öğrencilerdi bu kez gelenler; onlar da kampüs kapısında çadır kurmuşlardı. Akşam saatlerine doğru okula giriş yasakları kalktı. Bugün direniş çadırının ziyaretçileri öğrenciler oluyor. Sohbet ilerliyor, işçiler genç öğrencilerin desteğinden mutlu oluyorlar. "Bizler de sizleri ziyarete geleceğiz, sizlerin mücadelesini destekliyoruz" diyorlar öğrencilere. Mücadelenin birlikte yürütülmesi gerektiğini söylüyorlar. Bireysel ziyaretler de devam ediyor, yağmurlu bir gün olsa da direniş çadırı ziyaretçisiz kalmıyor. Tekel işçilerinin destek eyleminin büyütülmesi üzerine konuşuluyor.

Geç saatlerde Taksim'e CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun geldiğini öğre-

nen işçiler fırsat bu fırsat deyip görüşmeye gidiyorlar. 4-C ve sendikaların tutumunu anlatıyorlar. Soğuk ve sağanak yağışlı geçen günün ardından gece de soğuğa rağmen sohbet gece geç saatlere kadar sürüyor direniş çadırında. 24. günü de böyle bitiriyor Tekel işçileri.

25. GÜN

Tekel Gıda İş Sendikası önünde Tekel işçilerinin eylemlerinin 25. günü, sağanak yağmur ve rüzgârlı geçti.

Sabahın erken saatlerinde birkaç işçi, kitle örgütleriyle görüşmeler için gittiler. Kalan işçilerle ve destekçilerle yapılan sıcak sohbetli bir kahvaltıdan sonra genel çadır temizliğine girişildi. Çadır temizliğinden sonra ziyaretçiler gelmeye başladı. Gün boyunca hava koşullarının kötü olması ziyaretçilerin geliş ve gidişlerini engellemedi. İşçileri ziyarete gelen TAYAD'lı aileler işçilere kızıl karanfiller verdiler. Sıcak bir sohbetten sonra Limter İş ve Tekstil Sen yöneticileri işçileri ziyaret etti. Gece geç saate kadar ziyaretçiler gelmeye devam etti. Akşam yemeği yenildikten sonra saat 23.00'e doğru uyumaya geçildi.

28. GÜN

Bugün her hafta yapılan Tekel yürüyüşünün üçüncüsü olacaktı, sabah herkes bir telaşla uyandı. Kahvaltı hazırlanırken, kimileri temizlik yapıyor, kimileri koca semaverde çayı pişirmeye çalışıyor. Güneşli bir havada parkta yapılan kahvaltıdan sonra Ankara AFSAD'dan Mehmet Özer bir arkadaşı ile geldi. Bizi Ankada'da hiç yalnız bırakmayan emek dostu şair ve fotoğrafçı dostumuzun gelmesi herkesi sevindirdi.

Sıcak sohbetlerden sonra şiirlerini bizimle paylaştı. Sıcak bir paylaşımdan sonra Mehmet

Özer ve arkadaşını uğurladık. Saat 12.00'ye doğru Taksim'de büyük bir patlama olduğunun ve onlarca kişinin yaralandığı haberi geldi. İşçiler arasında tartışmalar başladı, "Bu patlamadan sonra şimdi bizim eylemimize de izin vermezler bunlar" sohbetleri başlarken bir sivil polis bir işçinin yanına yaklaşıp "Yürüşün yapıp yapılmayacağını" sordu. İşçinin yanıtı ise, "Eylemi yapacağız" oldu. Polis, "Patlama oldu, orada provokasyon veya hala bomba ihtimali var" diyerek yapılmaması yönünde baskı kurmaya çalıştı. İşçiler "Biz her ihtimali işçi arkadaşlarımızla konuşacağız" diyerek polisin yanından ayrıldılar.

Öğleden sonra ziyarete Çağdaş Hukukçular Derneği'nden avukatlar geldi. Çağdaş Hukukçular, "Mücadelenizi destekliyoruz, yanınızda olacağız" dediler.

DEDEF'in kongresine ve Küçükçekmece'de Ayazmalılar haftasonu yaptıkları oturma eylemine destek vermek için çadırdan ayrıldık.

İşçiler Dersimliler Konferansında

Tekel işçileri Dersim Derneği Federasyonu'nun konferansına katıldı. Konferansta Tekel işçileri de anons edildi. Konferansta bulunan insanlar alkışlarla işçileri selamladı.

Konferansta Tekel işçileri adına kısa bir konuşma yapan Halil Güneş; "İlk önce bu konferansı hazırlayan Dersimliler Derneği emekçilerine teşekkür ediyorum. 78 günlük Ankara direnişimizde bize yardımcı oldunuz, destek oldunuz, bunun için de teşekkür ediyorum. Bizler Tekel işçileri olarak, 78 gün Ankara'da 4/C'ye karşı mücadele verdik, ama 4/C iptal olmadı veya bizim için herhangi bir güzel bir gelişmede olmadı. Bizlere şeref söz-

leri veren, 4/C'ye imza atmayan bir kişi kalsa bile arkasında olacağım, diyen Tek Gıda İş başkanı Mustafa Türkel bizleri yarı yolda bıraktı, verdiği eylem kararlarına uymadı. Bizler Tek Gıda'nın önünde 28 gündür direnişeyiz, sendikamıza alınmadık, polis ve panzerlerle engelledik. İlk günden beri sendikamızın önünde oturma eylemindeyiz, az kişi de olsak orada olan işçi arkadaşlarımızla kararlıyız, mücadeleyi biz kazanacağız" diyerek sözlerini bittirdi. Kısa bir süre kaldıktan sonra ayrıldılar.

İşçiler Ayazmalılar'la Dayanışmada

Her haftasonu Küçükçekmece Atatürk Parkı'nda oturma eylemi yapan ve imza toplayan Ayazmalılar Tekel işçileri ziyaret etti.

Küçükçekmece Belediyesi'nin verdiği sözleri yerine getirmesini isteyen Ayazmalılar imza toplayıp Belediye Meclisi'ne yollayacaklar. Ayazmalılar daha önce zorla evleri yıkılmış, mücadeleler sonucunda ev sahipleri TOKİ'den evler verilmiş, ama gecekondularda kiracı olanlar, sokakta kalmıştı.

Tekel işçileri sıcak bir sohbetten sonra Ayazmalılarla vedalaşarak Taksim'de yapılacak olan yürüyüşe geçti.

29. GÜN

Tekel işçileri, direnişin 29. gününde 1 Kasım günü sabah erken saatlerde yola çıkarak, 75 işçi sınıf arkadaşlarının yanlarında olmak için, Tuzla Adliyesi önünde yapılan basın açıklamasına katıldılar. Tuzla Adliyesi'nde Limter-İş Sendikası'nın 27-28 Şubat 2008 tarihinde, Tuzla Tersanelerinde gerçekleştirdiği 2 günlük iş bırakma eyleminde greve katılan 75 işçinin duruşması vardı. Tersane işçilerine İzinsiz Toplantı Gö-

teri Ve Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefetten Tuzla savcılığı tarafından 1-3 yıl arası hapis istemiyle grevden 26 ay sonra dava açılmıştı!

Limter İş, yaptığı basın açıklamasıyla yapılan bu hukuksuzluğu protesto etti. DİSK yönetiminden Tayfun Görgün ve Tekel işçileri adına Metin Arslan konuşma yaptı. Eyleme kitle örgütleri temsilcileri de destek verdi.

Zeynel Kızılaslan Ziyaret Edildi

Tekel işçileri, Tuzla Tersanelerinde elektrik şirketi olan Betasan'da tek başına direnen Zeynel Kızılaslanı 83. gününde ziyaret ettiler.

İnsanca yaşam ve çalışma koşulları isteyen, işini geri isteyen BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan'la sıcak sohbetler edildikten sonra anı olarak fotoğraflar çektiler.

Daha sonra şehir dışından gelen Tekel işçileriyle Tekel Cevizli Fabrikası dolaşıldı. Hala çalışan Tekel işçileriyle sohbetler edildi. 4.Levent'e yapılan eylemin önemi anlatıldı. Sonra Beykoz Paşabahçe'de açlık grevinde olan Türkan Albayrak'ı ziyaret etmek için yola koyulduk.

Türkan Albayrak'ı Ziyaret

15 gündür Paşabahçe Devlet Hastanesi önünde direnen, işini geri isteyen temizlik işçisi Türkan Albayrak, "4 gün önce emeğim onurumdur, onurum için açlık grevine başlıyorum!" diyerek açlık grevine başlamıştı. Eyleminin 4.gününde Tekel işçileri, ziyaretleriyle mücadelesine destek verdiler.

Yapılan sıcak sohbetlerden sonra çadırlara geçildi. Günün son ziyareti olarak, Tekel işçileri davetli oldukları Nişantaşı'ndaki resim sergisine katıldılar.

TEKEL

31. GÜN GÜVENLİ GELECEK İÇİN BİRLEŞİK MÜCADELEYE

Istanbul Levent'te tekrar direnişe geçen Tekel işçileri, Ankara'da Sakarya Meydanı'nda 3 Kasım günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi. İşçiler adına basın açıklamasını okuyan Tekel işçisi şunlara değindi:

“TEKEL İşçileri İstanbul'da Tek Gıda-İş Genel Merkezi'nin önünde kurdukları çadırlarında '4/C'ye, taşeronlaşmaya, esnek, sigortasız, sendikasız çalışmaya hayır: Herkese İş, İş Güvencesi, Güvenli Gelecek için Birleşik Mücadeleye' çağrısı yapıyorlar!

2. TEKEL Direnişimizin 31. günü. Çadırlarımızı Tek Gıda-İş Sendikasının önüne kurduk, bunun sebebi; sendikamızı yanımıza alarak yarım kalan '4/C'ye hayır, iş ve iş güvencesi istiyoruz' talepli mücadelemizi AKP'ye karşı birlikte devam ettirmek.

Başta Ankara olmak üzere, farklı illerde ortak taleplerimizle ilgili sendika şubeleri basın açıklamaları yapıyor.

TEKEL işçilerinin 4/C'ye karşı başlattığı büyük mücadelenin ilk aşaması 78 gün sürmüştü. Şimdi ikinci aşamadayız. Bu mücadelenin açığa çıkardığı gibi, kamu ya da özel olsun tüm çalışma alanlarında esnek çalışma, taşeronlaşma, iş güvencesi olmaksızın çalışma biçimleri yaygınlaşıyor. Sendikasızlaştırma artıyor. Mücadele eden işçilere baskılar çoğalıyor.

Yeni çalışma biçimlerine karşı çıkan tüm sendikalar, meslek örgütlerini, siyasi parti ve kurumları birleşmeye çağırıyoruz. Ana gövdesini TEKEL İşçilerinin oluşturacağı, ancak diğer iş kollarından güvencesiz emekçilerin eşit biçimde söz ve karar sahibi olacağı AKP hükümetine, çıkardığı kölelik yasalarına ve sermayeye karşı yeniden mücadele platformu oluşturmak Tekel işçisinin gaspedilen haklarını geri almak ve 78 günlük eylemimizin başarıya ulaşması için mücadelemizi bir adım daha ileriye taşımak istiyoruz.

İşçilerin, emekçilerin çalışma süresinin belirsizliği, geleceğe dair belirsizlik anayasal haklarımızın elimizden alınması yaşam koşullarımızı daha da zorlaştırıyor.

İşçilerin, işsizlerin güvenecekleri sendikalara, meslek örgütlerine, siyasi kurumlara ihtiyaçları var. Geleceğimizin güvencesi için yan yana gelmeye ihtiyacımız var.

Bu nedenle;

TEKEL işçileri olarak diyoruz ki;

Sendikalarımıza sahip çıkmaya, birlikte hareket etmeye, ortak talebimiz olan 4C'ye, taşeronlaşmaya, esnek, sigortasız, sendikasız çalışmaya Hayır!

Herkese İş, İş Güvencesi, Güvenli gelecek için birleşik mücadele çağrısını büyütelim. Sınıf çıkarlarımızı ön plana alalım ve ortak mücadeleyi örgütleyelim.

TEKEL işçileri olarak biz buna varız, hazırız, haklarımızı alana kadar mücadelede kararlıyız.

AKP hükümeti, sözlerimize kulak vermeli-dir. 2011 yılının seçim yılı olduğunu unutmamalı, işçilerin hakları verilmezse, AKP hükümeti sadece direnişlerle değil, işçilerin seçimlerde tercihlerini ona göre kullanacaklarını da iyi bilmelidir.

Kahrolsun Ücretli Kölelik AKP 4/C'yi Al Başına Çal Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz”

Basın açıklamasının ardından işçiler, DTCF'de süresiz uzaklaştırma alan öğrencilerin kendilerine olan desteğine teşekkür ettiler ve şu an direnişte olan tüm işçi ve emekçileri selamladılar.

33. GÜN AYDINLARDAN İŞÇİLERE DESTEK ZİYARETİ!

5 Kasım 2010 Cuma günü, Bilgesu Erenus ve Atal Behramoğlu 4. Levent'teki direniş çadırlarını ziyaret etti, şiirlerle, şarkılarla işçilere moral verdiler.

Atal Behramoğlu, 4-C saldırısının kapitalizmin bir dayatması olduğunu Türkiye'de olduğu gibi Avrupa'da da emekçilere saldırdıklarını belirtti. *“İşçiyi güvencesizleştirmeye en kolay nereden başlayalım dediler ve Türkiye'den başladılar”* diyen Behramoğlu, Türkiye'de ve dünyada işçilerin birleşmesi gerektiğini söyledi. *“Tekel direnişi, 15-16 Haziran gibi tarihe en değerli harflerle kazanmıştır”* dedi.

Bilgesu Erenus, topluma razı olmanın dayatıldığından bahsederek, *“Bizim insanımız direnen insana büyük bir saygı besler; topluma razı olmamayı öğrettiniz. Razı olun katlanın diyenlere, hayır dediniz, katlanmadınız”* dedi.

Daha sonra işçilere görüşlerini düşüncelerini sordular.

İşçilerden Hüseyin Bozkurt, hükümetin yaptıklarından bahsederek *“Sus konuşma diyorlar, ben açım önce karnımı doyurum”* dedi.

Arzu Güneş ise; özelleştirme politikalarının 83'ten beri yaşandığını anlatarak, *“Alkol Fabrikası satıldı, sendikacıların kılı kıpırdamadı. Ancak biz de sesimizi çıkarmadık. Kaba-hatin çoğu bizde. Biz bir şeyler yapsaydık, alkol, sigara fabrikaları, Telekom vb kapatılmazdı”* dedi.

Müşak Erenus'un da ölüm yıl dönümüne denk gelen ziyarette Bilgesu Erenus, Müştak Erenus'un bir kitabını hediye etti.

Bertold Brecht'in *“Hiçbirini Bırakmayın Benzerlerinizin”* isimli şiirini de getiren Erenus'un talebi üzerine; işçilere verdiler. İşçilerden Arzu Güneş şiiri okuduktan sonra şiirin altı işçilerce imzalanarak, gelen basına verildi.

Atal Behramoğlu, *“Tek Başına”* isimli şiiri okurken, Erenus ise gitar çalıp, *“Sovyetlerin 7 Kasım'da serbest pazarı seçerek ne kaybettiklerini hatırlatmak için”* bir Rusça parça söyledi ve Payidar isimli eserini seslendirmesinin ardından aydınların getirdiği pasta kesilip birlikte yenildi.

7 Kasım 2010 Pazar günü yapılacak aydın işçi buluşmasında tekrar görüşmek üzere ayrıldılar.

Beyazıt Meydanı'nda yapılan 5 Kasım YÖK'ün protestosuna, bir Tekel işçisi temsilci olarak destek verdi ve Tekel işçileri de her zaman yanlarında olan öğrenci gençliğin yanında olduklarını gösterdiler.

34. GÜN

6 Kasım, işçiler dünden kalan müthiş enerjisiyle, çadırın önünde yerleştiren kanepelerde sıcak sohbetler, şakalarla sabahı karşıladılar. Sabaha doğru herkes uyumaya geçti.

Gün yoğundu saat 11.00'de Türkan Albayrak'ın direnişinin zaferle sonuçlanmasından sonra eylemini bitirecekti. Herkes sabah

erken saate uyandırıldı. Kahvaltı hızlıca hazırlanıp yenildikten sonra, Tekel bayrağı ve önlükler alınarak Paşabahçe Devlet Hastanesi önündeki Türkan Albayrak'ın direniş çadırına gelindi. Basın açıklaması okunduktan ve İl Sağlık Müdürü açıklama yaptıktan sonra, çadır söküldü. Türkan Albayrak'ın kararlı duruşu mücadelesi tebrik edilerek ayrıldı.

Bu kez Alevi Derneklerinin saat 11.00'de başlayacak olan "Zorunlu din dersi kaldırılınsın" talepli bir günlük oturma eylemine destek vermek için Kadıköy'e geçildi. Konuşmalar yapılırken "Neden Tekel İşçileri Çadırlarda" başlıklı bildiriler dağıtıldı. Tekel işçileri ve Ataşehir Pir Sultan Abdal Derneği Şube Başkanı olan Tekel işçisi Metin Arslan şunları söyledi; "Biz işçilere, memurlara, 4/C 4/B gibi güvencesiz çalışma koşulları dayatılıyorsa, sizin kültürümüz inancınız asimile edilip yok sayılıyorsa bunu yapan aynı sistemdir. İşçiler, emekçiler, ezilenler olarak bütün bu saldırılara ancak birleşik mücadele hatları geliştirilerek, cevap verebiliriz; şu an bizlerin önündeki en büyük engel sendikal bürokrasi ve kendine sol diyen, bizim yaptığımız eylemleri, 'eylemcik' diyerek küçümseyerek, sendikacılarla birlikte olan anlayıştır" dedi.

Konuşmasından sonra kitle "Tekel İşçisi Yalnız Değildir", "Kavga Bitmedi Daha Yeni Başlıyor" sloganlarıyla Tekel işçilerini kitle selamladı. Oturma eyleminden ayrıldıktan sonra saat 17.00'da Almanya'dan gelecek olan misafirlerimizi karşılamak için çadırlara geçtik.

Biraz dinlenip bir şeyler yedikten sonra AGİF Almanya Göçmen İşçiler Federasyonu'ndan misafirlerimiz geldi. Kısa bir selamlamadan sonra sohbetlerle devam etti. Almanya'dan sınıf dostlarından getirdikleri mesajları anlatılar. Her zaman Tekel işçisinin mücadelesinin yanında olacaklarını söylediler.

Gün çevrede oturan halkın ziyaretleri ile devam etti.

35. GÜN

7 Kasım'da hafta sonu yürüyüşlerinin 4.sü için çadırlardan çıkılarak, metroya binildi. Metroda işçiler slogan attılar. Galatasaray Lisesi'nin önünde başlayacak olan yürüyüşe, İstiklal Caddesi'nden sloganlar atılarak inildi. Saat 18.30'a kadar yürüyüşün başlaması ve destekçilerin gelmesi için beklenildi. Ve "İş ve Güvenceli İş Ortamı İçin 4 C'ye Hayır, Tekel İşçileri" pankartı ile yürüyüşe geçildi.

Yürüyüş sırasında "4/C'ye Köle Olmaya Cağız", "Kahrolsun Sendika Ağaları", "Al Al Al Çal Çal AKP 4/C'yi Al Başına Çal", "Tekel Yürüyor Kavga Büyüyor" sloganları atılarak coşkulu bir şekilde Taksim Meydanı'na gelindi. Eyleme sanatçı Pınar Sağ da destek verdi.

Taksim Meydanı'na gelindiğinde basın açıklamasını okuyan İstanbul Cevizli Tekel işçisi Metin Arslan, "35 gündür çadırlarda direnişmeyiz. Ne istiyoruz? İş güvencesi, kadrolu iş, insanca ücret. Tek Gıda İş yönetimi 4/C'ye karşı mücadele etmek yerine, işçileri

4/C'ye ikna için çalıştı. 35 gündür bizim direndiğimiz gibi, Tek Gıda İş direniş kararı alıyorsa, Türkiye'de 4/C yeniden tartışılmalı hale gelebilirdi. Tek Gıda İş yönetimi, hükümetle anlaşmış. (...) 2. Tekel Direnişi'ndeki işçiler olarak, sendika bürokrasisini teşhir ettik, hesap sorduk. Tek Gıda İş yönetiminin işçilere karşı tutumunu herkes gördü. Siyasi partilerden ve sendikalardan kimlerin sendika bürokrasisine destek verdiği, kimlerin işçilerin yanında olduğu ortaya çıktı. Kimin korkak, kimin mücadele için cesaretli olduğu anlaşıldı. Güçlerimizin ve yoldaşlarımızın ne olduğunu ölçüp biçme olanığımız oldu. Ancak bize birlikte mücadele edeceğine söyleyen kurumlara; DİSK, KESK, TTB, TMMOB başta olmak üzere sendika ve siyasi partilere çağırımız, güvencesiz çalışmaya karşı mücadele programını oluşturalım, mücadeleyi birleştirelim. Tekel işçileri olarak biz de bu mücadelenin bir parçası olalım" denildi. Kısa konuşmalar yapıldıktan sonra eylem sona erdi.

İŞÇİ AYDIN BULUŞMASI

7 Kasım Pazar, Tekel işçilerinin 35. gününde işçi aydın buluşması yapıldı. Tiyatrocu, yazar, Bilgesu Erenus, tiyatro sanatçısı Orhan Aydın, Prof. Dr. Meryem Korum, Çevirmen Yılmaz Onay, tiyatro sanatçısı Mehmet Esatoğlu, Pınar Sağ, Tiyatro Simurg ve Sadık Albayrak'ın Tekel işçilerini ziyaret ettikleri bir buçuk saat süren programda, Bilgesu Erenus Yılmaz Onay'ın çevirisini yaptığı Bertolt Brecht'in bir şiirini okudu, işçilere imzalatılarak basına sundu. Şiirler okundu, Tiyatro Simurg kısa bir skeç oynadı, konuşmak isteyen herkes duygularını anlattı.

Mücadelenin önemine değinilen konuşmada 4/C, 4/B vb. devlet politikasının milyonlarca insanı tehdit ettiğini, aydın sanatçıları da tehdit ettiğini vurguladılar. Sıcak sohbetlerden sonra sıcak çaylar ikram edildi. Aydınlar Tekel işçileri için giydikleri "İşimizi İstiyoruz, 4/C'ye Hayır" ve "Tekel işçileri" yazan önlükten bir tane aldılar. Her gün bir sanatçı normal yaşamında bu önlüğü giyerek Tekel işçilerine destek verecekler. Son olarak birlikte Çav Bella şarkısını söyleyerek işçilerle vedalaştılar.

MUTAŞ İŞÇİLERİ İŞGALDE

25 Temmuz 2010 tarihinden beri fabrika önünde direnişlerini sürdüren DİSK/Birleşik Metal-İş üyesi olan Gebze Mutaş Demir Çelik işçileri, 27 Ekim Çarşamba gününden itibaren kendilerini fabrikaya kapatarak devam ediyorlar eylemlerine.

Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye olduktan sonra işten atılan 22 Mutaş Çelik işçisi, 27 Ekim günü gece yarısı saat 02.30'da haddeha-

ne kısmındaki vincin üzerine çıkararak eylemlerini sürdürüyor. BMİS Gebze Şube Mali Sekreteri Necmettin Aydın ve işçi aileleri de işgalci işçilere destek olmak amacıyla fabrika önünde beklemeye başladı.

Çevik kuvvet polislerinin fabrika önüne yığılması yapmasının ardından çeşitli kurum temsilcileri ve Çelmer Çelik işçileri de işgal eylemine destek vermek amacıyla fabrika önüne geldi-

ler. Mutaş işçilerinin işe iade talebiyle sürdürdüğü işgal, 29 Ekim günü yapılan anlaşmayla sona erdi.

Gece yarısı biten işgalin ardından Mutaş patronuyla işçiler arasında protokol imzalandı. Birleşik Metal-İş yöneticileri ve işten atılan işçiler, işe iade konusunda anlaşma sağlanmadığını belirterek fabrika önü eylemlerine devam edeceklerini dile getirdi.

BİRLİK VE DAYANIŞMA ETKİNLİĞİ

17 Ekim günü saat 13.00'de Çiğli Gelin-cik Düğün Salonu'nda Alevi-Yol Kültür Derneği 'Birlik ve Dayanışma' etkinliği düzenledi. "Ey insanlık, ey canlar, ey yüreği Maraş'ta, Sivas'ta, Dersim'de yakılanlar..." diye başlayan etkinlik cehalete ve karanlığa karşı bir meşale olup aydınlığı bizlere taşıma-ya çalışan ve bu uğurda ömrünü orta yere koyan devrim savaşçıları adına saygı duruşuyla devam etti.

Saygı duruşunun ardından Alevi-Yol Kültür Derneği Ulukent şubesi başkanı, Malik Yüksekol sazıyla türkülerini bizlerle paylaşmak üzere sahneye davet edildi. Ardından Alevi-Yol Kültür ve Dayanışma Derneği Genel Başkanı İzzet Özketen, konuşmasında Alevilere yönelik saldırıların çoğaldığına değinerek, "Bu saldırılara karşı her zaman göğsümüzü gere gere duracağız ve sonuna kadar haklarımızı aramaya devam edeceğiz" dedi. Son olarak da Özketen konuşmasında, etkinliğe katılan herkese desteklerinden dolayı teşekkür etti.

İzzet Özketen'in konuşmasından sonra etkinlik programına devam edildi. Önce duyup görmeli, yaşamalı eriyen bedenlerde kopan haykırışları, hissedebilmeli yeniden alev alev yanan yüreklerin dinmeyen ezgisini. Ve bu ez-

giyi taşımak üzere Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesi "Sivas" adlı oyunlarını sergilediler. Tiyatro oyunundan sonra türkülerıyla Ulaş Acar sahneydi. Ardından "Yana yana ateş, döne döne semah, içerde biz, dışarıda Hızır paşalar. Biz silahlı onlar silahsız" diyen Asarlık Cem-evi semah ekibi sahneye çıktı. Semah gösterisinden sonra Kenan & Songül Kardeşler türkülerini bizlerle paylaştı ve yürek dostları Grup Emeğe Ezgi sahneyi aldı. Türkçe-kürtçe-zazaca-arapça parçalarıyla izleyenleri duygulandıran Grup Emeğe Ezgi halay parçalarıyla da kitleyi coşturdu. Grup Emeğe Ezgi'nin verdiği konserin bitiminde birlik ve dayanışma etkinliğini düzenleyen Alevi-Yol Kültür Derneği adına bir yönetici arkadaşın müzik grubuna çiçek sunmasıyla etkinlik sona erdi.

İzmir Mücadele Birliği Platformu etkinliğe sunduğu mesajda "Merhaba dostlar, canlar, arkadaşlar... Tarihin her döneminde kendi kül-

türlerine, geleneklerine yabancılaştırılmak istenilen sermaye ve devlet tarafından zorla baskı altında tutulup katledilen, ezilen, sömürülen emekçi alevi halkımızın yanındayız. Bizler şunu çok iyi biliyoruz ki bu devlet işçilere, emekçilere, devrimcilere ve aydın olan insanlara yönelik saldırılarını arttırarak devam ediyor. Biz Denizlerin yoldaşları olarak sermaye devletinin bu katliamcı yüzünü Maraş'ta, Sivas'ta, Gazi'de gördük ve yaşadık. Ezilen bütün emekçi halkların kurtuluşu halkın kendi iktidarındadır, sosyalizmdir. Halkın iktidarı için bütün ezilen halkların, kültürlerin mücadele birliğini örmeliyiz. Alevi-Yol Kültür Derneği'nin düzenlediği Birlik ve Dayanışma etkinliğini en devrimci, en içten duygularımızla selamlıyoruz... Yaşasın İşçilerin-Emekçilerin-Öğrencilerin-Ezilen Halkların Kapitalizme Karşı Mücadele Birliği" dedi.

Mücadele Birliği / İzmir

30 Ekim – 7 Kasım 2010 tarihleri arasında 29. İstanbul Kitap Fuarı düzenlendi. TÜYAP'ın düzenlemiş olduğu kitap fuarında biz de Ayışığı Sanat Merkezi olarak 10. salonda yerimizi aldık.

Bu sene İstanbul Kitap Fuarı geçen yıla oranla daha canlı ve kalabalık geçti. Fuarda çeşitli etkinlikler düzenlendi. Yazarlar ve şairler de kitaplarını imzalayarak okuyucularıyla buluştular.

Önsöz okurlarıyla canlı sohbetler geliştirdik... Bulduğumuz salonun (10. salon) duvarlarına Ayışığı Fotoğraf Atölyesinin yapmış olduğu resim sergisini astık... Fuarın son günü müzik grubumuz Emeğe Ezgi ile 10. salonda bir saatlik bir müzik dinletisi gerçekleştirdik. Müzik dinletimiz oradaki herkes tarafından büyük bir beğeni ile karşılandı. Pek çok stant görevlisi de grubu dinlemek için standını bırakıp geldiler.

Ayrıca müzik dinletisiyle beraber Ayışığı Sanat Merkezinden bir arkadaşımız şiir okudu. Fuarda tanıştığımız bir şair arkadaş da Ahmet Arif ve Nazım Hikmet'ten şiirler okudu. Daha sonra şiirleriyle, imgeleriyle emekten yana olan, "emekcan" şair Ruhan Mavruk da bir şiirini paylaştı. Etkinlik güzel bir şekilde son buldu. Böylece TÜYAP'ın son gününü de neşeli ve coşkulu bir şekilde bitirmiş oluyorduk....

Yeni Fuarlarda görüşmek üzere hoşçakalın.

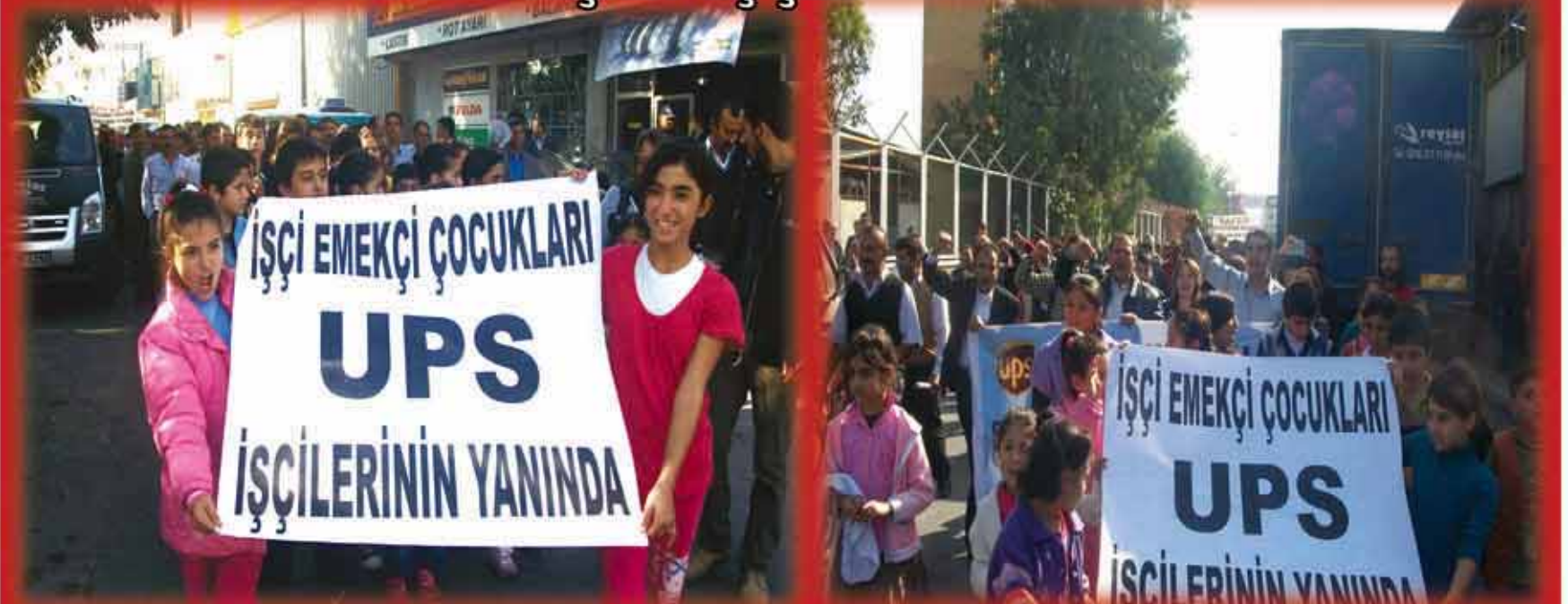
29. İSTANBUL KİTAP FUARI

BUCA PARK BAHÇE İŞÇİSİ YALNIZ DEĞİLDİR

ZAFER SAVAŞAN İŞÇİLERLE GELECEK!

UPS İŞÇİSİ DİRENİŞİN SİMGESİ

GENÇLİK GELECEK

İSTANBUL

ANKARA

MERSİN

İZMİR

ESKİŞEHİR

SARIGAZI

GELECEK SOSYALİZM